Joi, 21 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0025

Strategia UE privind egalitatea de gen

Rezoluția Parlamentului European din 21 ianuarie 2021 referitoare la Strategia UE privind egalitatea de gen (2019/2169(INI))

(2021/C 456/19)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 6, 8, 10, 83, 153 și 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere articolele 21 și 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD) ale acesteia, în special obiectivul 5, precum și obiectivele și indicatorii aferenți,

— având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 18 decembrie 1979,

— având în vedere directivele adoptate începând cu 1975 privind diferitele aspecte ale egalității de tratament între bărbați și femei (Directiva 79/7/CEE ([1]), Directiva 86/613/CEE ([2]), Directiva 92/85/CEE ([3]), Directiva 2004/113/CE ([4]), Directiva 2006/54/CE ([5]), Directiva 2010/18/UE ([6]) și Directiva 2010/41/UE ([7])),

— având în vedere Directiva (UE) 2019/1158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului ([8]) („Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată”),

— având în vedere propunerea Comisiei din 14 martie 2012 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind consolidarea echilibrului de gen în rândul administratorilor neexecutivi ai societăților cotate la bursă și măsuri conexe (Directiva privind femeile în consiliile de administrație) (COM(2012)0614),

— având în vedere Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul),

— având în vedere propunerea de decizie a Consiliului din 4 martie 2016 privind încheierea, de către Uniunea Europeană, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (COM(2016)0109),

— având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 6 martie 2019 intitulat „Raportul din 2019 privind egalitatea între femei și bărbați” (SWD(2019)0101),

---

([1]) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, 10.1.1979, p. 24).

([2]) Directiva 86/613/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1986 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară activități independente, inclusiv agricole, precum și protecția maternității (JO L 359, 19.12.1986, p. 56).

([3]) Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

([4]) Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

([5]) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

([6]) Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO L 68, 18.3.2010, p. 13).

([7]) Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

([8]) JO L 188, 12.7.2019, p. 79.

— având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2020 referitoare la prioritățile UE pentru cea de a 64-a sesiune a Comisiei ONU pentru statutul femeilor ([9]),

— având în vedere rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 februarie 2019 referitoare la regresul drepturilor femeii și al egalității de gen în UE ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 28 noiembrie 2019 referitoare la aderarea UE la Convenția de la Istanbul și la alte măsuri de combatere a violenței de gen ([12]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2018 referitoare la egalitatea de gen în sectorul mass-mediei din UE ([13]),

— având în vedere Indicele egalității de gen pe 2019 al Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE), publicat la 15 octombrie 2019,

— având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2019 referitoare la egalitatea de gen și politicile fiscale în UE ([14]),

— având în vedere rezoluția sa din 13 martie 2018 referitoare la egalitatea de gen în acordurile comerciale ale UE ([15]),

— având în vedere rezoluția sa din 3 octombrie 2017 referitoare la capacitarea economică a femeilor în sectoarele publice și private din UE ([16]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 iunie 2017 referitoare la necesitatea unei strategii a Uniunii Europene pentru a eradica și a preveni decalajul dintre pensiile bărbaților și cele ale femeilor ([17]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 martie 2017 referitoare la egalitatea dintre femei și bărbați în Uniunea Europeană în 2014-2015 ([18]),

— având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la promovarea egalității de gen în sănătatea mintală și în cercetarea clinică ([19]),

— având în vedere Convenția 100 din 1951 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind egalitatea de remunerare, precum și Convenția 190 a OIM din 2019 privind violența și hărțuirea,

— având în vedere Recomandarea Comisiei din 7 martie 2014 referitoare la aplicarea mai strictă a principiului egalității de remunerare între bărbați și femei prin transparență ([20]),

— având în vedere Angajamentul strategic pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați 2016-2019 al Comisiei,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2017 intitulată „Planul de acțiune al UE 2017-2019: Combaterea diferenței de remunerare între femei și bărbați” (COM(2017)0678),

— având în vedere Raportul Comisiei din 2019 privind egalitatea între femei și bărbați în UE,

— având în vedere Concluziile Consiliului din 13 iunie 2019 privind „Eliminarea diferențelor de remunerare dintre femei și bărbați: principalele politici și măsuri”,

— având în vedere rezoluția sa din 26 mai 2016 referitoare la sărăcie: o perspectivă de gen ([21]),

---

([9]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0039.
([10]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0025.
([11]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0111.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0080.
([13]) JO C 390, 18.11.2019, p. 19.
([14]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0014.
([15]) JO C 162, 10.5.2019, p. 9.
([16]) JO C 346, 27.9.2018, p. 6.
([17]) JO C 331, 18.9.2018, p. 60.
([18]) JO C 263, 25.7.2018, p. 49.
([19]) JO C 252, 18.7.2018, p. 99.
([20]) JO L 69, 8.3.2014, p. 112.
([21]) JO C 76, 28.2.2018, p. 93.

— având în vedere rezoluția sa din 16 noiembrie 2017 referitoare la combaterea inegalităților ca mijloc de impulsionare a creării de locuri de muncă și a creșterii economice ([22]),

— având în vedere rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitoare la exploatarea sexuală și prostituția – impactul acestora asupra egalității de gen ([23]),

— având în vedere rezoluția sa din 19 ianuarie 2016 referitoare la factorii externi care reprezintă obstacole în calea antreprenoriatului femeilor europene ([24]),

— având în vedere rezoluția sa din 4 aprilie 2017 referitoare la femei și rolul lor în zonele rurale ([25]),

— având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 2018 referitoare la serviciile de îngrijire în UE pentru îmbunătățirea egalității de gen ([26]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 aprilie 2020 referitoare la acțiunea coordonată a UE pentru combaterea pandemiei de COVID-19 și a consecințelor sale ([27]),

— având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2018 referitoare la femei, egalitatea de gen și justiția climatică ([28]),

— având în vedere rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la egalitatea de gen și capacitarea femeilor în era digitală ([29]),

— având în vedere rezoluția sa din 9 iunie 2015 referitoare la Strategia UE pentru egalitatea între femei și bărbați post 2015 ([30]),

— având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 intitulate „Economii caracterizate prin egalitatea de gen în UE: calea de urmat”,

— având în vedere Pilonul european al drepturilor sociale, în special principiile 1, 2, 3, 6, 9, 11, 12 și 15 ale acestuia,

— având în vedere Planul de acțiune al UE pentru egalitatea de gen II și documentul de lucru comun al serviciilor Comisiei intitulat „Egalitatea de gen și capacitarea femeilor: transformarea vieții fetelor și femeilor prin intermediul relațiilor externe ale UE 2016-2020” (SWD(2015)0182),

— având în vedere Declarația de la Beijing și Platforma pentru acțiune, precum și rezultatele conferințelor de revizuire ale acesteia,

— având în vedere Conferința Internațională pentru Populație și Dezvoltare (CIPD), Programul său de acțiune, precum și rezultatele conferințelor de revizuire a acestuia,

— având în vedere Acordul de la Paris din 2016 adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) și Programul de lucru consolidat de la Lima privind genul și Planul său de acțiune pentru egalitatea de gen din decembrie 2019,

— având în vedere studiul Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) intitulat „Violența împotriva femeilor: un studiu la nivelul UE”, publicat în 2014,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 5 martie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152),

— având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 7 mai 2020, intitulat „Provocările demografice din UE în contextul inegalităților economice și de dezvoltare”,

---

([22]) JO C 356, 4.10.2018, p. 89.
([23]) JO C 285, 29.8.2017, p. 78.
([24]) JO C 11, 12.1.2018, p. 35.
([25]) JO C 298, 23.8.2018, p. 14.
([26]) JO C 363, 28.10.2020, p. 80.
([27]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0054.
([28]) JO C 458, 19.12.2018, p. 34.
([29]) JO C 66, 21.2.2018, p. 44.
([30]) JO C 407, 4.11.2016, p. 2.

— având în vedere Carta europeană pentru egalitatea dintre bărbați și femei la nivel local,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru cultură și educație și Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne,

— având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A9-0234/2020),

A. întrucât dreptul la egalitatea de tratament este un drept fundamental definitoriu recunoscut în tratatele Uniunii Europene și în Carta drepturilor fundamentale și este esențial pentru dezvoltarea sa ulterioară;

B. întrucât în indicele egalității de gen al UE pentru 2019, statele membre au obținut, în medie, 67,4 din 100 de puncte, rezultat care s-a îmbunătățit cu doar 5,4 puncte față de cel din 2005;

C. întrucât structurile și stereotipurile dăunătoare din întreaga lume perpetuează inegalitățile și întrucât eliminarea acestor structuri și stereotipuri va contribui la progresul egalității de gen; întrucât promovarea egalității de gen și investițiile în femei și fete sunt nu numai în beneficiul întregii societăți, dar reprezintă și un obiectiv în sine; întrucât este important să se examineze persistența și cauzele profunde ale fenomenului „leaky pipeline” („conductă spartă”); întrucât este necesară o mișcare puternică pentru drepturile femeilor, în scopul de a promova valorile democratice, drepturile fundamentale și, în special, drepturile femeilor, și întrucât amenințările la adresa drepturilor femeilor reprezintă o amenințare la adresa democrației;

D. întrucât discriminarea pe criterii de gen este combinată adesea cu discriminarea pe criterii de identitate, cum ar fi sexul, rasa, culoarea, originea etnică sau socială, caracteristicile genetice, limba, religia sau convingerile, opiniile politice sau de alt tip, apartenența la o minoritate națională, proprietatea, nașterea, dizabilitățile, vârsta, orientarea sexuală, identitatea și exprimarea de gen și clasa socială și/sau statutul de migrant, declanșând discriminare dublă și multiplă; întrucât este esențială o perspectivă intersecțională orizontală în orice politică în materie de egalitate de gen pentru a recunoaște și a aborda aceste multiple amenințări în materie de discriminare; întrucât politicile UE nu au aplicat până acum o abordare intersecțională și au pus accentul în principal pe dimensiunea individuală a discriminării, care nu îi vizează dimensiunea instituțională, structurală și istorică; întrucât aplicarea unei analize intersecționale ne permite nu numai să înțelegem barierele structurale, ci și oferă dovezi pentru a crea criterii de referință și a stabili calea către politici strategice și eficiente împotriva discriminării sistemice, a excluziunii și a inegalităților de gen, și întrucât astfel de eforturi trebuie să abordeze toate formele de discriminare pentru a realiza egalitatea de gen pentru toate femeile;

E. întrucât UE a adoptat legislație importantă și a realizat progrese esențiale pentru instaurarea egalității de gen; întrucât aceste eforturi au încetinit însă în ultimii ani, în timp ce mișcările care se opun politicilor în materie de egalitate de gen și drepturilor femeilor au prosperat, încercând să restabilească statutul de normă al rolurilor tradiționale de gen, punând la îndoială *statu-quo*-ul și blocând noile progrese; întrucât aceste mișcări care se opun politicilor în materie de egalitate de gen, diversității familiei, căsătoriei între persoane de același sex, sănătății sexuale și reproductive și drepturilor aferente (SRHR), precum și integrării perspectivei de gen încearcă să influențeze elaborarea politicilor la nivel național și european pentru a eluda, în mod îngrijorător, drepturile fundamentale deja consacrate, și întrucât amenințările la adresa drepturilor femeilor înseamnă întotdeauna amenințări la adresa democrației și a progreselor sociale și economice;

F. întrucât dreptul la sănătate, în special la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile aferente, sunt drepturi fundamentale ale femeilor care ar trebui consolidate și care nu pot fi reduse în niciun fel sau eliminate;

G. întrucât în unele state membre există reacții vizibile de respingere, inclusiv în domeniile de capacitare economică a femeilor, și întrucât există riscul ca egalitatea de gen să piardă în continuare din importanță pe agenda statelor membre;

H. întrucât, în UE, una din trei femei cu vârsta de 15 ani sau mai mult a fost victima unei forme de violență fizică și/sau sexuală ([31]), una din două femei a fost victima hărțuirii sexuale și una din zece femei a fost victima hărțuirii online;

([31]) Sondajul FRA din 2014, cel mai cuprinzător la nivelul UE în acest domeniu, pe baza datelor din 28 de state membre.

Joi, 21 ianuarie 2021

I. întrucât violența împotriva femeilor, sub toate formele sale (fizică, sexuală, psihologică, economică sau cibernetică), este o încălcare a drepturilor omului și unul dintre cele mai mari obstacole în calea instaurării egalității de gen; întrucât o viață lipsită de violență este o condiție prealabilă pentru egalitate; întrucât violența pe criterii de gen în domeniul medical, cum ar fi, de exemplu, violența obstetrică și ginecologică, este o formă de violență care a fost descoperită doar în ultimii ani și întrucât violența împotriva femeilor în vârstă rămâne în continuare nerecunoscută în mare măsură; întrucât campaniile de dezinformare care subminează egalitatea de gen blochează, de asemenea, progresele în eliminarea violenței împotriva femeilor, astfel cum s-a întâmplat în legătură cu Convenția de la Istanbul, conducând la opoziție publică și la decizii politice dăunătoare în unele state membre;

J. întrucât traficul de persoane reprezintă una dintre cele mai flagrante încălcări ale drepturilor fundamentale și ale demnității umane; întrucât femeile și fetele reprezintă 80 % dintre victimele înregistrate ale traficului și 95 % dintre victimele înregistrate ale traficului în scopul exploatării sexuale; întrucât traficul de persoane reprezintă o ramură tot mai mare a criminalității organizate, o formă de sclavie și o încălcare a drepturilor omului și vizează în principal femeile și copiii, în special în scopul exploatării sexuale; întrucât piața prostituției alimentează traficul de femei și copii și agravează violența împotriva acestora; întrucât statele membre trebuie să conceapă politici sociale și economice care să ajute femeile și fetele vulnerabile să renunțe la prostituție, inclusiv prin introducerea unor politici sociale și economice menite să le ajute;

K. întrucât sărăcia și excluziunea socială au cauze structurale care trebuie eradicate și inversate, în special, prin intermediul unor politici privind ocuparea forței de muncă, locuințele, mobilitatea și accesul la serviciile publice; întrucât prostituția, traficul de persoane, în special de femei și copii, pentru exploatare sexuală, reprezintă forme de sclavie și sunt incompatibile cu demnitatea umană, în special în țările în care industria sexului a fost legalizată; întrucât, ca urmare a creșterii criminalității organizate și a profitabilității sale, traficul de persoane este în creștere în întreaga lume; întrucât piața prostituției alimentează traficul de femei și copii și agravează violența împotriva acestora, în special în țările în care industria sexului a fost legalizată;

L. întrucât, potrivit ONU, hărțuirea psihologică sau sexuală la locul de muncă sau hărțuirea cu consecințe importante asupra aspirațiilor personale și profesionale este trăită pe pielea lor de aproape 35 % dintre femeile din întreaga lume, șubrezindu-le respectul de sine, precum și poziția de negociere pentru o remunerare mai dreaptă; întrucât remunerarea echitabilă și independența economică sunt condiții prealabile esențiale pentru a le permite femeilor să pună capăt unei relații abuzive, violente;

M. întrucât egalitatea între bărbați și femei poate fi realizată numai prin garantarea egalității acestora în fața legii, precum și prin egalitatea de șanse în ceea ce privește accesul la educație, formare și încadrare în muncă;

N. întrucât rolurile tradiționale de gen și stereotipurile influențează în continuare repartizarea sarcinilor între femei și bărbați acasă, în educație, la locul de muncă și în societate; întrucât serviciile de îngrijire neremunerate și activitățile casnice sunt prestate majoritar de către femei, ceea ce afectează ocuparea forței de muncă și avansarea în carieră și contribuie la diferența de remunerare între femei și bărbați și la disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile; întrucât măsurile de asigurare a echilibrului între viața profesională și cea privată, cum ar fi Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, reprezintă primi pași importanți, care trebuie, în primul rând, să fie transpuse adecvat de statele membre, să fie puse pe deplin în aplicare la timp și să fie completate, de asemenea, de măsuri suplimentare, pentru a implica mai mulți bărbați în munca de îngrijire neremunerată, subliniind importanța sa egală comparativ cu munca profesională, în sarcinile de îngrijire și pentru a promova modelul „câștiguri egale – sarcini de îngrijire egale”; întrucât structurile tradiționale, serviciile de îngrijire neremunerate și contrastimulentele din politicile de impozitare naționale contribuie la plasarea sau menținerea femeilor în poziția de sursă secundară de venituri familiale, ceea ce are consecințe negative pentru femei și pentru independența lor economică, precum și pentru societate în ansamblu;

O. întrucât estimările arată că 80 % dintre toate serviciile de îngrijire din UE sunt prestate de îngrijitori informali care sunt, în principal, femei (75 %), indicând existența unei disparități de gen în materie de îngrijire care influențează puternic disparitatea de gen în ceea ce privește pensiile; întrucât peste 50 % dintre îngrijitorii cu vârsta sub 65 de ani combină serviciile de îngrijire cu încadrarea în muncă, ca urmare fiind foarte dificil să mențină echilibrul între viața profesională și cea privată; întrucât îngrijitorii pot avea adesea locuri de muncă slab calificate și slab remunerate, care pot fi adaptate la programul lor de îngrijitori, și este posibil să fie obligați să își reducă timpul de lucru sau să renunțe

la munca remunerată; întrucât între 7 % și 21 % dintre îngrijitorii informali își reduc timpul de lucru și între 3 % și 18 % se retrag de pe piața muncii; întrucât prestarea unor servicii de îngrijire de calitate în UE variază în mare măsură, atât în interiorul statelor membre, cât și între acestea, între cadrele private și cele publice, între zonele urbane și cele rurale, precum și între diferite grupe de vârstă; întrucât datele privind prestarea serviciilor de îngrijire din UE sunt mai degrabă fragmentate și lipsește o abordare globală, care ar face față provocărilor demografice cu care se confruntă UE, de aici rezultând o presiune asupra cheltuielilor publice;

P. întrucât există deficiențe legate de adaptarea sistemelor de îngrijire a copiilor din diferitele state membre la nevoile părinților, inclusiv ale părinților unici susținători ai familiei monoparentale (în special mamele singure) și persistă dificultățile legate de concilierea vieții private, de familie și profesionale, în special pentru femei; întrucât femeile cu vârsta de peste 45 de ani sunt adesea percepute ca fiind subocupate și sunt angajate în condiții mult mai rele decât bărbații, în special atunci când acestea se întorc la locul de muncă după concediul de maternitate sau după concediul pentru creșterea copilului sau atunci când sunt obligate să concilieze munca cu îngrijirea persoanelor dependente;

Q. întrucât, pentru a promova echilibrul între viața profesională și cea privată, ar trebui să se asigure un sistem bine gândit pentru concediul de îngrijire cu structuri de îngrijire de înaltă calitate, ușor accesibile și la prețuri accesibile, iar cheltuielile privind aceste structuri ar trebui considerate parte a investițiilor în infrastructură; întrucât aceste servicii reprezintă o condiție prealabilă pentru participarea femeilor pe piața muncii și în posturi de conducere în sectorul științific și al cercetării;

R. întrucât creșterea perioadelor aferente concediului de maternitate cu drepturi depline și plata în procent de 100 % ar trebui să devină o realitate;

S. întrucât dreptul la o remunerație egală pentru muncă egală de o valoare egală, deși este consacrat prin lege, nu este întotdeauna garantat; întrucât negocierile colective sunt un instrument important pentru inversarea și depășirea inegalităților dintre femei și bărbați pe piața muncii; întrucât diferența de remunerare pe oră între femei și bărbați în UE este de 16 %, deși există diferențe semnificative între statele membre; întrucât această diferență de remunerare se ridică la 40 % dacă se iau în calcul ratele de angajare și participarea generală pe piața muncii; întrucât ramificațiile diferenței de remunerare între femei și bărbați includ o disparitate de gen de 37 % în ceea ce privește veniturile din pensii; întrucât, în ceea ce privește participarea pe piața muncii, 8 % dintre bărbații din UE lucrează cu fracțiune de normă, comparativ cu 31 % dintre femei, ceea ce relevă inegalități persistente, ale căror cauze profunde trebuie să fie abordate;

T. întrucât, deși participarea femeilor pe piața forței de muncă a crescut, există încă disparități de gen persistente, care pot pune femeile în situații vulnerabile sau precare; întrucât în UE diferențele între bărbați și femei la capitolul ocuparea forței de muncă se ridică la 11,6 % ([32]); întrucât femeile sunt subreprezentate în sectoarele bine plătite și în funcțiile de decizie și ocupă mai frecvent decât bărbații locuri de muncă pentru care sunt supracalificate, una din cinci femei din UE încadrându-se în categoria cu cele mai mici salarii, față de unul din zece bărbați; întrucât printre ramificațiile diferenței de remunerare între femei și bărbați se numără și o disparitate de 37 % ([33]) la veniturile din pensii, o situație care va mai persista încă multe decenii, și un nivel inegal de independență economică; întrucât sunt necesare eforturi ambițioase pentru a reduce toate aceste diferențe între bărbați și femei;

U. întrucât subreprezentarea femeilor pe piața muncii determină, de asemenea, participarea lor inegală la procesul decizional sau la salarii egale și limitează, prin urmare, potențialul femeilor de a schimba structurile economice, politice, sociale și culturale; întrucât segregarea verticală și orizontală în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, precum și practicile discriminatorii în recrutare și promovare constituie una dintre principalele cauze ale diferenței de remunerare între femei și bărbați; întrucât cotele de gen, sistemele de liste alternative un bărbat/o femeie și sancțiunile ulterioare în cazul nerespectării acestor cerințe sau al unor proceduri care nu funcționează s-au dovedit a fi măsuri eficiente pentru a asigura paritatea și a combate relațiile de putere inegale;

([32]) Comunicarea Comisiei intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025” (COM(2020)0152).

([33]) Rezoluția Parlamentului European din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați (Texte adoptate, P9_TA(2020)0025).

V. întrucât există un argument economic pentru participarea deplină a femeilor la economie, deoarece disparitatea de gen în ceea ce privește ocuparea forței de muncă costă Europa 370 de miliarde EUR pe an ([34]);

W. întrucât accesul la informații cuprinzătoare și adecvate vârstei, precum și la educație privind sexualitatea și relațiile, alături de accesul la asistență medicală sexuală și reproductivă și la drepturile aferente, inclusiv la planificare familială, metode contraceptive și întrerupere de sarcină sigură și legală sunt esențiale pentru instaurarea egalității de gen și eliminarea violenței pe criterii de gen; întrucât prejudicierea SRHR ale femeilor, inclusiv refuzarea serviciilor de avort sigure și legale, constituie o formă de violență împotriva femeilor; întrucât educația completă în materie de sexualitate și relații și autonomia și capacitatea fetelor și femeilor de a lua decizii libere și independente cu privire la corpul și viețile lor reprezintă o condiție prealabilă pentru independența lor economică și, prin urmare, pentru realizarea egalității de gen și pentru eliminarea violenței pe criterii de gen;

X. întrucât femeile s-au aflat în prima linie de combatere a pandemiei de COVID-19 și întrucât actuala criză are un impact disproporționat asupra femeilor, fetelor și egalității de gen; întrucât acest impact variază de la o creștere îngrijorătoare a violenței și a hărțuirii pe criterii de gen, a îngrijirilor și a responsabilităților casnice neremunerate și inegale printr-un acces restricționat la SRHR, până la un impact economic și asupra muncii masiv pentru femei, în special pentru lucrătorii din domeniul sănătății, pentru îngrijitori și pentru lucrătorii din alte sectoare feminizate și vulnerabile; întrucât sunt necesare măsuri specifice pentru a compensa acest lucru; întrucât programele de redresare sau fondurile de tranziție ar trebui alocate într-un mod echilibrat din punctul de vedere al genului; întrucât măsurile de austeritate s-au dovedit dăunătoare pentru femei, pentru drepturile femeilor și pentru egalitatea de gen în trecut;

Y. întrucât respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului, inclusiv a egalității de gen, constituie o condiție prealabilă pentru crearea și diseminarea diverselor expresii culturale și educaționale, deoarece toate sectoarele culturale și creative au o influență considerabilă asupra convingerilor, valorilor și percepției noastre privind aspectele legate de gen;

Z. întrucât femeile și fetele se confruntă cu o serie de obstacole în domeniul sportului și nu numai că sunt supuse violenței, ci se confruntă și cu discriminare salarială, privind premiile în bani și condițiile de muncă și sunt mult subreprezentate în consiliile de administrație ale organizațiilor sportive și în mass-media;

AA. întrucât femeile constituie doar 34,4 % dintre lucrătorii independenți din UE și 30 % dintre antreprenorii care dețin start-up-uri;

AB. întrucât sărăcia și excluziunea socială le afectează în mod disproporționat pe femei în Europa, în special pe mamele singure, pe femeile cu dizabilități, pe femeile în vârstă, pe femeile din zonele rurale și îndepărtate, pe femeile migrante și pe femeile care aparțin minorităților etnice; întrucât 15 % dintre gospodăriile cu copii de la nivelul UE sunt gospodării monoparentale; întrucât, în medie, 85 % dintre aceste gospodării sunt administrate de mame singure, și 47 % dintre gospodăriile monoparentale au fost supuse riscului de sărăcie sau de excluziune socială în 2017; întrucât lipsa de adăpost în rândul femeilor este o problemă din ce în ce mai mare; întrucât Directiva privind combaterea discriminării, care ar asigura o protecție mai mare printr-o abordare orizontală, încă rămâne blocată în Consiliu;

AC. întrucât egalitatea de gen și includerea femeilor în procesul decizional constituie o condiție prealabilă pentru dezvoltarea durabilă și pentru gestionarea eficientă a provocărilor climatice, cu scopul de a realiza o tranziție echitabilă și justă, care nu lasă pe nimeni în urmă; întrucât criza schimbărilor climatice exacerbează inegalitățile de gen și îngreunează realizarea echității de gen; întrucât impactul schimbărilor climatice este resimțit diferit de femei, deoarece sunt mai vulnerabile și se confruntă cu riscuri și sarcini mai mari din diferite motive, care variază de la accesul inegal la resurse, educație, oportunități de angajare și drepturi funciare până la normele sociale și culturale, stereotipuri și experiențele lor intersecționale diverse; întrucât toate măsurile de combatere a schimbărilor climatice trebuie să includă o perspectivă de gen și o perspectivă intersecțională; întrucât drepturile femeilor trebuie consolidate pentru a atenua efectele schimbărilor climatice asupra femeilor și trebuie să fie create oportunități pentru a facilita asumarea de către femei a unor roluri mai consistente în cadrul discuțiilor și al deciziilor privind schimbările climatice, în calitate de lideri, profesioniști și agenți tehnici ai schimbării;

([34]) https://www.eurofound.europa.eu/news/news-articles/gender-employment-gap-costs-europe-eu370-billion-per-year

AD. întrucât femeile din zonele rurale se confruntă cu numeroase provocări, inclusiv niveluri de trai mai scăzute, oportunități de angajare mai limitate, izolarea relativă față de piețe, accesul limitat la infrastructură, inclusiv la infrastructura rurală, la servicii publice și la asistență medicală, accesul la educație (inclusiv la educație sexuală) și informații privind oportunitățile educaționale, și sunt subreprezentate în forumurile decizionale; întrucât acestea pot presta muncă invizibilă în ferme din cauza lipsei unui statut oficial pentru soțiile care își sprijină soții, ceea ce cauzează probleme legate de recunoașterea muncii lor în cadrul sistemelor naționale;

AE. întrucât în Uniunea Europeană locuiesc 46 de milioane de femei și fete cu dizabilități; întrucât această cifră reprezintă aproape 60 % din populația totală de persoane cu dizabilități; întrucât majoritatea dizabilităților sunt dobândite odată cu înaintarea în vârstă;

AF. întrucât peste jumătate din femeile cu dizabilități, în vârstă de muncă, sunt inactive din punct de vedere economic; întrucât, în toate statele membre, rata deprivării materiale severe a femeilor cu dizabilități este mai mare decât cea a femeilor fără dizabilități;

AG. întrucât Indicele egalității de gen pe 2019 a scos la iveală inegalități persistente între femei și bărbați în sectorul digital și subliniază necesitatea integrării unei perspective de gen în toate politicile care abordează transformarea digitală, precum și a unei evaluări a impactului de gen al acestor politici; întrucât eliminarea decalajului digital dintre femei și bărbați, asigurând un acces mai bun la tehnologie și internet pentru fete și femei, este de o importanță capitală; întrucât femeile constituie o resursă neexploatată suficient în domeniile emergente, cum ar fi domeniul digital, al IA și TIC, femeile reprezentând doar 16 % din cele aproape opt milioane de persoane care lucrează în domeniul TIC în Europa; întrucât proporția bărbaților care lucrează în sectorul digital este de trei ori mai mare decât cea a femeilor; întrucât stimularea ocupării forței de muncă de către mai multe femei în sectorul digital și în alte sectoare ale viitorului este de o importanță vitală pentru combaterea diferențelor de remunerare și de pensii între femei și bărbați și pentru garantarea independenței economice a acestora, precum și pentru crearea de noi oportunități de ocupare a forței de muncă, inclusiv pentru grupurile excluse în mod normal de pe piața muncii; întrucât, în această privință, este esențial să fie încurajată participarea femeilor la antreprenoriatul digital, precum și la educația și ocuparea forței de muncă în domeniul științelor, tehnologiilor, ingineriei și matematicii (STIM) și al TIC; întrucât integrarea mai multor femei pe piața muncii din domeniul digital prezintă potențialul unei creșteri cu 16 miliarde EUR a PIB-ului economiei europene; întrucât inegalitățile de gen și discriminarea au fost reproduse prin conceperea, alimentarea și utilizarea inteligenței artificiale (IA); întrucât seturile de date incomplete și prejudecățile greșite pot distorsiona raționamentul unui sistem de IA și pot pune în pericol egalitatea de gen în cadrul societății;

AH. întrucât colectarea de date dezagregate în funcție de gen este esențială pentru a conferi vizibilitate inegalităților și pentru a crea politici direcționate și este extrem de importantă pentru o abordare axată pe gen în toate aspectele implicate, cum ar fi, printre altele, violența pe criterii de gen, dizabilitățile, cancerul și bolile rare sau cronice, impactul schimbărilor climatice, competențele digitale și STIM; întrucât datele care țin seama de dimensiunea de gen lipsesc încă în diferite domenii ale politicilor UE și ale statelor membre;

AI. întrucât femeile sunt subreprezentate în mod disproporționat în mass-media de știri și de informare; întrucât reprezentarea inegală a femeilor și a bărbaților în mass-media perpetuează stereotipurile care afectează imaginea femeilor și a bărbaților;

AJ. întrucât integrarea perspectivei de gen, integrarea dimensiunii de gen în buget și evaluările impactului de gen sunt instrumente esențiale pentru atingerea egalității de gen în toate domeniile de politică ale UE; întrucât egalitatea de gen este abordată în politicile UE prin diverse fonduri și instrumente și întrucât facilitarea sinergiilor optime între acestea este un aspect extrem de important; întrucât acest lucru este important în special pentru măsurile socioeconomice adoptate în urma crizei sanitare provocate de pandemia de COVID-19, inclusiv Planul de redresare al UE;

AK. întrucât Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025 și consolidarea politicilor sensibile la problematica de gen la nivelul UE sunt esențiale pentru ca impactul crizei provocate de pandemia de COVID-19 să nu agraveze inegalitatea de gen și pentru ca măsurile de combatere să contribuie la reducerea discriminării împotriva femeilor;

AL. întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 a afectat, de asemenea, lucrătorii sexuali, mărind riscurile cu care se confruntă aceștia de pierdere a veniturilor și de sărăcie, fiind afectați de lipsa continuă a unui cadru care să asigure respectarea drepturilor omului în ceea ce îi privește;

AM. întrucât este esențială acțiunea unitară pentru convergența ascendentă și armonizarea drepturilor femeilor în Europa printr-un pact puternic între statele membre, prin schimbul de bune practici și asumarea angajamentului față de cele mai ambițioase legislații și bune practici în vigoare în prezent în UE;

AN. întrucât, deși există un comisar responsabil în mod exclusiv pentru egalitate și Parlamentul European are o comisie destinată drepturilor femeilor și egalității de gen, nu există o formațiune specifică a Consiliului privind egalitatea de gen, iar miniștrii și secretarii de stat responsabili pentru egalitatea de gen nu dispun de un forum specific pentru discuții;

Observații generale

1. salută adoptarea comunicării Comisiei intitulate „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025”, enunțată la timp în primele 100 de zile ale noii Comisii, ca semnal puternic de implicare politică în politicile europene privind egalitatea de gen și ca un cadru politic decisiv, clar și ambițios de afirmare în continuare a drepturilor femeilor și a egalității de gen, și de combatere a atacurilor împotriva acestora; sprijină obiectivul Comisiei privind o Uniune Europeană fără discriminare și inegalități structurale pentru toate persoanele în toată diversitatea lor; subliniază importanța abordării duale alese, constând în măsuri specifice și în angajamentul de a implementa cu consecvență integrarea perspectivei de gen și intersecționalitatea ca principii transversale; salută legătura puternică dintre domeniile de activitate și eliminarea stereotipurilor, prejudecăților de gen și discriminării și solicită mecanisme de monitorizare puternice pentru a măsura și a evalua periodic succesul strategiei și al măsurilor acesteia;

2. subliniază totuși necesitatea unei abordări bazate pe oportunități în cadrul strategiei privind egalitatea de gen; solicită Comisiei să considere „egalitatea de șanse pentru femei” ca punct de pornire pentru dezvoltarea în continuare a strategiei;

3. salută tratarea cu prioritate a egalității de gen de către noua Comisie și Președinta acesteia, precum și numirea unui comisar special pentru egalitate, și așteaptă raportul anual privind egalitatea ca instrument de evaluare util pentru aprecierea progreselor și depistarea deficiențelor și a necesităților de integrare a perspectivei de gen în cadrul politic;

4. salută anunțarea mai multor inițiative ale UE complementare, precum o strategie europeană post-2020 pentru persoanele cu dizabilități cu măsuri obligatorii, strategia pentru persoane LGBTI+ și cadrul UE post-2020 pentru strategiile privind egalitatea și integrarea romilor și solicită crearea unui cadru strategic pentru conectarea lor, precum și adoptarea unei abordări intersecționale în toate aceste strategii; subliniază că sunt importante monitorizarea situațiilor abordate și adaptarea flexibilă a strategiilor privind egalitatea de gen și a altor strategii importante la rezultate, precum și la provocările viitoare, utilizând politicile actuale sau sugerând noi instrumente, după cum a demonstrat criza provocată de pandemia de COVID-19; reiterează necesitatea de a intensifica măsurile specifice împotriva discriminării și în favoarea egalității și a protecției femeilor care fac obiectul unor inegalități structurale de gen, și reamintește Comisiei că sunt necesare eforturi suplimentare în această direcție;

5. regretă că strategia rămâne vagă în ceea ce privește calendarul mai multor măsuri extrem de necesare și că aceasta nu stabilește obiective concrete în domeniul egalității de gen care să fie realizate până în 2025 și nici instrumente clare de monitorizare; invită, prin urmare, Comisia să stabilească o foaie de parcurs concretă cu calendare, obiective, un mecanism de revizuire anuală și de monitorizare, indicatori de succes clari și măsurabili și acțiuni specifice suplimentare; mai solicită să se prezinte orientări, precum și o foaie de parcurs privind modul de implementare eficientă a abordărilor intersectoriale și de integrare a perspectivei de gen, inclusiv integrarea dimensiunii de gen în buget, în procesul de elaborare a politicilor UE și să se elaboreze instrumente specifice (cum ar fi indicatori, obiective și instrumente de monitorizare), precum și să se aloce resurse umane și financiare adecvate, care să permită aplicarea acestora în toate politicile UE; solicită calendare clare cu privire la elaborarea cadrului anunțat pentru cooperarea platformelor de internet, la noua strategie a UE privind eradicarea traficului de persoane, la strategia privind egalitatea de gen în industria audiovizualului (ca parte a subprogramului MEDIA) și la campania de comunicare la nivelul UE pentru combaterea stereotipurilor de gen;

6. invită Comisia să își respecte angajamentele asumate în cadrul Programului de lucru pentru 2020 în orice formă revizuită și să prezinte o propunere de măsuri obligatorii de transparență a remunerării, o strategie a UE privind drepturile victimelor și o nouă strategie a UE privind eradicarea traficului de persoane; regretă că propunerea de măsuri obligatorii de transparență a remunerării nu a fost prezentată în 2020, conform planificării;

7. îndeamnă statele membre să aprobe și să pună în aplicare Directiva privind combaterea discriminării și să garanteze că formele multiple și intersecționale de discriminare sunt eradicate în toate statele membre ale UE;

8. reamintește necesitatea de a combate discriminarea pe mai multe niveluri, în special a grupurilor vulnerabile, cum ar fi femeile cu dizabilități, femeile negre, migrante, aparținând minorităților etnice și femeile de etnie romă, femeile în vârstă, mamele singure, persoanele LGBTIQ+ și femeile fără adăpost, și subliniază că este important să se garanteze faptul că acestea beneficiază de obiectivele și acțiunile Strategiei UE pentru egalitatea de gen 2020-2025; solicită Comisiei să stabilească orientări explicite referitoare la punerea în aplicare a cadrului intersecțional, care ar trebui să acorde prioritate participării grupurilor afectate de formele de discriminare intersecțională pentru a evalua impactul diferențiat al politicilor și acțiunilor în vederea adaptării răspunsurilor în fiecare domeniu, astfel încât acestea să se întemeieze pe principiul nediscriminării;

9. invită Comisia și statele membre, în conformitate cu obiectivele strategiei, să integreze în mod sistematic o perspectivă de gen în toate etapele de răspuns la criza provocată de pandemia de COVID-19 și să promoveze implicarea femeilor la toate nivelurile procesului decizional; subliniază că amânarea anumitor elemente ale noii strategii ar fi un semnal greșit și îndeamnă, prin urmare, Comisia să continue în direcția noii strategii; invită Comisia și statele membre să țină seama în mod corespunzător de nevoile femeilor, concepând și distribuind totodată fondurile stabilite în cadrul planului de redresare „Next Generation EU” pentru Europa;

10. subliniază că este necesar să se asigure colectarea și analiza fiabile și adecvate ale datelor defalcate în funcție de gen pentru a asigura baza luării deciziilor, garantând și extinzând finanțarea, precum și capacitățile EIGE;

11. invită statele membre să facă periodic schimb de bune practici și să se angajeze să efectueze o convergență ascendentă și o armonizare a drepturilor femeilor în Europa, fiecare introducând în legislațiile lor măsurile și practicile naționale cele mai ambițioase în vigoare în prezent în statele membre ale UE;

12. solicită, de asemenea, ca indicele egalității de gen al EIGE să fie inclus în procesul de monitorizare al Comisiei și să se elaboreze un indicator al disparității de gen în domeniul pensiilor, în conformitate cu recomandările Parlamentului din rezoluția sa din 14 iunie 2017 referitoare la necesitatea unei strategii a Uniunii Europene pentru a eradica și a preveni decalajul dintre pensiile bărbaților și cele ale femeilor ([35]), care să fie monitorizat în cadrul strategiei privind egalitatea de gen, aceasta fiind singura strategie care reunește toate inegalitățile cu care se confruntă femeile de-a lungul vieții; solicită, de asemenea, să fie luați în considerare și alți indicatori privind diferențele de remunerare și dezechilibrul în ceea ce privește responsabilitățile de îngrijire între femei și bărbați, decalajul digital de gen etc.;

13. invită Consiliul să instituie un organism dedicat egalității de gen care să reunească miniștrii și secretarii de stat responsabili cu egalitatea de gen într-un singur forum dedicat, cu scopul de a oferi măsuri comune și concrete pentru a răspunde provocărilor în domeniul drepturilor femeilor și al egalității de gen și să asigure discutarea problemelor legate de egalitatea de gen la cel mai înalt nivel politic;

14. invită statele membre să înființeze o formațiune oficială privind egalitatea de gen în cadrul Consiliului, pentru a oferi miniștrilor și secretarilor de stat responsabili de egalitatea de gen un forum special pentru discuții și pentru a facilita mai mult integrarea dimensiunii de gen în toate politicile UE, inclusiv în politica în domeniul ocupării forței de muncă și în politica socială;

15. regretă că strategia privind egalitatea de gen 2020-2025 nu face referire la protecția femeilor și a fetelor expuse riscului de excluziune socială, sărăcie și lipsa de adăpost; îndeamnă Comisia să abordeze aceste probleme în cadrul viitorului Plan de acțiune privind integrarea și incluziunea, pentru a preveni excluderea acestor femei din politicile sociale și economice, adâncind astfel ciclul sărăciei;

16. invită Consiliul să adopte concluziile Consiliului privind aprobarea Strategiei pentru egalitatea de gen și să identifice acțiuni concrete de punere în aplicare a acesteia;

Eliminarea violenței împotriva femeilor și a violenței de gen

17. sprijină angajamentul Comisiei de a combate violența bazată pe gen, de a sprijini și a proteja victimele unor astfel de infracțiuni și de a trage la răspundere făptașii pentru infracțiunile comise; sprijină planul Comisiei de a continua să facă presiuni pentru ratificarea Convenției de la Istanbul la nivelul UE; subliniază, în acest context, necesitatea unor măsuri specifice pentru a aborda disparitățile existente între statele membre în ceea ce privește legislația, politicile și serviciile, precum și creșterea violenței domestice și bazate pe gen în timpul pandemiei de COVID-19; atrage însă atenția asupra faptului că mai multe încercări de a convinge statele membre reticente au eșuat și că guvernul Ungariei a decis recent să nu ratifice deloc convenția; salută călduros, prin urmare, intenția Comisiei de a propune măsuri în 2021 pentru a îndeplini

([35]) JO C 331, 18.9.2018, p. 60.

obiectivele Convenției de la Istanbul în cazul în care aderarea UE rămâne blocată; solicită să se inițieze acțiuni pregătitoare pentru a lansa măsuri suplimentare obligatorii din punct de vedere juridic și o directivă-cadru a UE pentru prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență bazată pe gen, abordând, printre altele, mutilarea genitală a femeilor (MGF), avortul forțat, sterilizarea forțată și căsătoriile forțate, precum și să se includă în aceasta exploatarea sexuală, traficul de persoane, violența cibernetică, pornografia vindicativă și discursurile online de incitare la ură împotriva femeilor, cu o puternică abordare intersecțională; salută inițiativa de lărgire a domeniilor de criminalitate astfel încât să cuprindă forme specifice de violență pe criterii de gen în conformitate cu articolul 83 alineatul (1) din TFUE; reamintește că aceste noi măsuri legislative ar trebui să fie complementare ratificării Convenției de la Istanbul;

18. salută planul de a prezenta o recomandare suplimentară, precum și o posibilă legislație, privind prevenirea practicilor dăunătoare și de a lansa o rețea a UE pentru prevenirea atât a violenței bazate pe gen, cât și a violenței domestice; solicită ca definițiile și obiectivele Convenției de la Istanbul să fie aplicate și ca organizațiile societății civile și cele care militează pentru drepturile femeilor să fie implicate continuu; susține propunerea unor măsuri de monitorizare adecvate, care să respecte principiul nediscriminării; subliniază importanța implicării – atunci când este cazul, în conformitate cu structura unui anumit stat membru – a autorităților locale și regionale în acest proces; subliniază rolul educației, inclusiv a educației băieților și a bărbaților, și solicită combaterea stereotipurilor de gen în această privință; solicită să se asigure o protecție adecvată femeilor care sunt victime ale violenței domestice, sporind resursele statelor și răspunsurile eficiente ale acestora;

19. subliniază că este necesară colectarea de date defalcate cu privire la toate formele de violență pe criterii de gen; salută anunțarea unui nou studiu la nivelul UE privind prevalența și dinamica tuturor formelor de violență împotriva femeilor; subliniază necesitatea unor date defalcate în funcție de gen cuprinzătoare și comparabile la nivelul UE și a armonizării sistemelor de colectare a datelor între statele membre;

20. subliniază necesitatea protejării fetelor minore care aparțin minorităților sau care au o problemă de sănătate sau o dizabilitate, acestea fiind posibile victime și ținte ale diferitelor forme de violență; sprijină planul Comisiei de a prezenta și a finanța măsuri de combatere a posibilelor abuzuri, a exploatării și a violenței împotriva acestor grupuri deosebit de vulnerabile;

21. invită Comisia și statele membre să protejeze egalitatea incluzivă pentru femeile și fetele cu dizabilități în toate domeniile vieții, să le asigure drepturile sexuale și reproductive, să le ofere protecție împotriva violenței domestice și a violenței provocate de prestatorii de servicii de îngrijire și asistență și să lanseze, în acest scop, programe de sensibilizare și de consolidare a capacităților pentru profesioniștii din domeniul sănătății, al serviciilor sociale și de îngrijire, al educației, al serviciilor de formare și de ocupare a forței de muncă, al asigurării respectării legii și al sistemului judiciar;

22. subliniază amploarea și impactul actelor de violență și al hărțuirii la locul de muncă, precum și necesitatea unor măsuri concrete la nivelul UE pentru a aborda aceste aspecte și pentru a combate hărțuirea psihologică și sexuală; subliniază că îngrijitorii informali, lucrătorii casnici și lucrătorii agricoli, printre alții, nu beneficiază de protecție și vizibilitate, și invită statele membre să adopte Convenția nr. 189 a OIM, pentru a consolida drepturile lucrătorilor, în special ale femeilor, în economia informală, și să garanteze că mecanismele de tratare a plângerilor sunt independente, confidențiale și accesibile pentru toate femeile fără discriminare și că se asigură măsuri specifice pentru protejarea reclamanților împotriva represaliilor din partea angajatorului și împotriva victimizării repetate; salută angajamentul Comisiei de a adopta, în calitate de angajator, un nou cadru juridic cuprinzător, dotat cu un set de măsuri de prevenire și de răspuns care să combată hărțuirea la locul de muncă;

23. regretă lipsa referirilor la dimensiunea de gen a traficului de persoane în scopul exploatării prin muncă, în special în cazul lucrătorilor casnici, întrucât locuința familială ca loc de muncă are limitări inerente legate de posibilitățile de inspecție și monitorizare a activității profesionale; reamintește rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la lucrătoarele și îngrijitoarele la domiciliu în UE și cere Comisiei și statelor membre să sprijine investigațiile în acest domeniu, pentru a îmbunătăți mecanismele de identificare și protecție a victimelor și pentru a implica ONG-urile, sindicatele, autoritățile publice și toți cetățenii în procesul de depistare;

24. este profund îngrijorat de natura, amploarea și gravitatea actelor de violență și de hărțuire din lumea muncii și de impactul tuturor formelor de violență împotriva femeilor și fetelor în context profesional; salută în acest sens Convenția nr. 190 a OIM adoptată recent privind violența și hărțuirea la locul de muncă și invită statele membre s-o ratifice și s-o pună în aplicare fără întârziere; invită, de asemenea, Comisia și statele membre să introducă măsuri eficace și obligatorii care să definească și să interzică violența și hărțuirea în lumea muncii, printre care accesul efectiv la mecanisme de tratare

a plângerilor și de soluționare a litigiilor, sigure, eficace și care iau în considerare dimensiunea de gen, campanii de formare și sensibilizare, servicii de asistență și căi de atac;

25. consideră că femeile active pe piața muncii, afectate de violența bazată pe gen, ar trebui să aibă dreptul la reducerea sau reorganizarea programului de lucru și la schimbarea locului de muncă; consideră că violența bazată pe gen ar trebui inclusă în evaluările riscurilor la locul de muncă;

26. condamnă campania împotriva Convenției de la Istanbul care vizează violența împotriva femeilor și campania deliberată de a o discredita; este preocupat de refuzul de a aplica norma toleranței zero în cazurile de violență împotriva femeilor și de violență de gen, normă care se bucură de un puternic consens la nivel internațional; subliniază că acest lucru pune sub semnul întrebării esența drepturilor omului, precum egalitatea, autonomia și demnitatea; subliniază rolul esențial jucat de organizațiile societății civile în combaterea violenței bazate pe gen și în sprijinirea victimelor și îndeamnă, prin urmare, Comisia să asigure o finanțare adecvată asociațiilor care urmăresc aceste obiective; salută angajamentul asumat în cadrul noii strategii privind drepturile victimelor de a aborda nevoile specifice ale femeilor și fetelor victime ale violenței, în special pentru a asigura drepturile, protecția și despăgubirea victimelor; invită Consiliul să finalizeze urgent ratificarea și implementarea completă a Convenției de la Istanbul de către UE și să promoveze ratificarea acesteia de către toate statele membre;

27. subliniază necesitatea de a recunoaște și a combate toate tipurile de violență și hărțuire din sistemul de învățământ, din școli, universități, stagii, programe de dezvoltare profesională și toate celelalte programe, de la nivelul întregului sector;

28. salută măsurile specifice propuse pentru combaterea violenței cibernetice care afectează în mod disproporționat femeile și fetele (inclusiv hărțuirea online, hărțuirea cibernetică și discursul sexist de incitare la ură), în special activiste, femei implicate în politică și alte personalități vizibile în spațiul public; salută, în această privință, anunțul potrivit căruia acest fenomen va fi tratat în Actul privind serviciile digitale și că se prevede colaborarea cu platformele tehnologice și sectorul TIC într-un cadru nou de cooperare, pentru ca acesta din urmă să abordeze problema prin măsuri tehnice adecvate, cum ar fi tehnici de prevenire și mecanisme de răspuns la conținuturi dăunătoare; îndeamnă statele membre și UE să adopte măsuri suplimentare, inclusiv măsuri legislative cu caracter obligatoriu, pentru a combate aceste forme de violență în cadrul unei directive privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și pentru a sprijini statele membre în dezvoltarea unor instrumente de formare pentru serviciile implicate în toate etapele, de la prevenire și protecție până la urmărirea penală, cum ar fi forțele de poliție și sistemul judiciar, împreună cu sectorul informației și comunicațiilor, protejând totodată drepturile fundamentale online;

29. este preocupat de lipsa unei interdicții explicite, în dreptul UE, a discriminării din motive legate de identitatea de gen și expresia de gen a unei persoane; observă că persistă discriminarea, hărțuirea și excluderea de pe piața forței de muncă a persoanelor LGBTIQ+; reamintește rezoluția sa din 14 februarie 2019 referitoare la viitorul Listei de acțiuni LGBTI ([36]) și rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la discriminarea publică și discursurile de incitare la ură împotriva persoanelor LGBTI ([37]); salută adoptarea primei strategii din istorie privind persoanele LGBTI+ și solicită Comisiei să monitorizeze lista sa de acțiuni LGBTI pentru perioada 2016-2019, cu măsuri specifice de combatere a discriminării la locul de muncă pe motiv de orientare sexuală, identitate de gen, expresie de gen și caracteristici sexuale;

30. salută prima Strategie UE privind drepturile victimelor (2020-2025), recent adoptată, care va aborda nevoile specifice ale victimelor violenței de gen, în special o abordare specifică a violenței psihologice împotriva femeilor și impactului asupra sănătății mintale a acestora pe termen lung; subliniază că este necesară eliminarea lacunelor actuale din legislația UE și cere Comisiei să prezinte neîntârziat o propunere de revizuire a Directivei privind drepturile victimelor, în lumina standardelor internaționale privind violența împotriva femeilor, cum ar fi Convenția de la Istanbul, în vederea consolidării legislației privind drepturile, protecția și despăgubirea victimelor; subliniază că este necesar ca toate victimele să aibă acces efectiv la justiție prin punerea în aplicare a Directivei privind drepturile victimelor, care este încă incompletă în unele state membre; solicită să se continue promovarea drepturilor victimelor și prin instrumentele existente, cum ar fi ordinul european de protecție;

31. atrage atenția Comisiei și statelor membre cu privire la situația extrem de dramatică a copiilor rămași orfani ca urmare a violenței pe criterii de gen sau forțați să trăiască într-un mediu de violență domestică și le îndeamnă să țină seama de aceste situații atunci când abordează problema violenței domestice;

([36]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0129.
([37]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0101.

32. îndeamnă Comisia să prezinte mult așteptata strategie a UE privind eradicarea traficului de persoane și subliniază necesitatea unei recunoașteri clare a dimensiunii de gen a traficului de persoane și a exploatării sexuale, întrucât femeile și fetele sunt cele mai afectate; recunoaște că exploatarea sexuală în vederea maternității surogat și în scopuri de reproducere, cum ar fi căsătoriile forțate, prostituția și pornografia, este inacceptabilă și reprezintă o încălcare a demnității umane și a drepturilor omului; solicită, prin urmare, ca strategia să analizeze îndeaproape situația femeilor care practică prostituția, acordând o atenție deosebită legăturii dintre prostituție și traficul de femei și minori, atât în UE, cât și în lume, precum și utilizarea emergentă a internetului în scopul exploatării; subliniază rolul important și activitatea coordonatorului UE pentru combaterea traficului de persoane și îndeamnă Comisia să numească fără întârzieri suplimentare noul coordonator, să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare de către statele membre a Directivei privind combaterea traficului de persoane; insistă că este important să se includă măsuri și strategii de reducere a cererii;

33. solicită măsuri mai ferme ce țin de legislația privind infracțiunile sexuale și subliniază că relațiile sexuale trebuie să fie întotdeauna consensuale; invită Comisia să includă recomandări adresate tuturor statelor membre pentru a modifica definiția violului în legislația lor națională, astfel încât aceasta să se bazeze pe lipsa consimțământului;

34. salută campania de comunicare la nivelul UE împotriva stereotipurilor de gen, precum și măsurile de prevenire a violenței axate pe bărbați, băieți și tipuri de masculinitate; solicită măsuri mai clare care să vizeze normele de masculinitate distructive, deoarece stereotipurile de gen sunt cauza profundă a inegalității de gen și afectează toate domeniile societății;

35. solicită să se acorde mai multă atenție și mai mult sprijin orfelinatelor și centrelor de primire pentru victimele violenței, care au fost închise sau a căror capacitate a fost limitată substanțial în timpul pandemiei de COVID-19, obligând femeile sau tinerele fete și copiii să stea în carantină în casa persoanei care a comis abuzuri împotriva lor;

36. subliniază că violența împotriva femeilor este adesea principalul motiv pentru care femeile se confruntă cu lipsa de adăpost; îndeamnă, prin urmare, Comisia să adopte măsurile necesare pentru a preveni violența împotriva femeilor care duce la lipsa de adăpost sau o prelungește;

37. salută anunțarea unei recomandări privind prevenirea practicilor dăunătoare, împreună cu o posibilă legislație, pentru a combate mutilarea genitală a femeilor, sterilizarea forțată, căsătoria timpurie și forțată, precum și așa-numita „violență comisă în numele onoarei”, care afectează în special copiii și tinerele fete;

Femeile și economia

38. invită încă o dată Comisia și statele membre să dezvolte și să îmbunătățească în continuare colectarea de date ([38]), statistici, cercetări și analize defalcate în funcție de gen, precum și să sprijine și să ia măsuri de îmbunătățire a capacității instituțiilor și a organizațiilor societății civile de colectare și analiză a datelor, referitoare, în special, la participarea femeilor pe piața muncii, și în domenii precum ocuparea informală a forței de muncă, antreprenoriatul, accesul la finanțare și la serviciile medicale, munca neremunerată, sărăcia și impactul sistemelor de protecție socială; îndeamnă, de asemenea, EIGE și toate celelalte instituții și agenții relevante ale UE să elaboreze și să includă indicatori noi precum sărăcia persoanelor încadrate în muncă, sărăcia de timp, discrepanțele în materie de utilizare a timpului, valoarea activităților de îngrijire (plătite și/sau neplătite) și ratele de utilizare de către femei și bărbați a posibilităților oferite, inclusiv din perspectiva Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată; invită Comisia să folosească aceste date pentru a aplica în mod eficient evaluările impactului de gen ale politicilor și programelor sale și ale altor agenții și instituții ale UE;

39. sprijină revizuirea obiectivelor de la Barcelona și apelul adresat statelor membre de a asigura investiții adecvate în serviciile de îngrijire și de îngrijire pe termen lung, inclusiv din fondurile UE disponibile, precum și de a asigura servicii de îngrijire a copiilor abordabile, accesibile și de înaltă calitate, inclusiv educația copiilor preșcolari, oferind, în special, tinerelor mame posibilitatea de a lucra și/sau de a studia și reamintește, în acest context, principiul 11 din Pilonul european al drepturilor sociale; solicită sprijin financiar și schimburi de bune practici între statele membre care nu au atins încă obiectivele; salută, de asemenea, elaborarea de orientări pentru statele membre privind abordarea contrastimulentelor financiare în ceea ce privește politicile sociale, economice și fiscale; subliniază obiectivul „câștiguri egale – sarcini de îngrijire egale”, care trebuie să se afle în centrul acestor eforturi, și salută, în acest context, ca o primă etapă, Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată;

([38]) A se vedea Rezoluția Parlamentului din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați.

40. invită Comisia să propună un pachet de măsuri pentru Europa, adoptând o abordare cuprinzătoare față de toate nevoile și serviciile de îngrijire și să stabilească standarde minime și orientări de calitate pentru activitatea de îngrijire pe tot parcursul vieții, inclusiv pentru copii, bătrâni și persoane care au nevoie de îngrijire pe o perioadă îndelungată; invită Comisia și statele membre să colecteze date defalcate privind furnizarea de servicii de îngrijire; îndeamnă statele membre să transpună și să pună în aplicare rapid și integral Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată, astfel încât să asigure o repartizare echitabilă între sarcinile de muncă și viața de familie și le invită să nu se limiteze la standardele minime ale directivei și să introducă măsuri precum concediul plătit integral, promovarea rolului bărbaților ca îngrijitori în aceeași măsură ca și femeile, combătând astfel stereotipurile de gen legate de concediul de paternitate/maternitate, recunoașterea rolului îngrijitorilor informali, garantându-le accesul la securitate socială și la drepturi de pensie, sprijin pentru servicii adaptate la problemele și nevoile specifice ale părinților și/sau membrilor familiei care îngrijesc persoane cu dizabilități, persoane cu boli cronice sau bătrâni, precum și formule flexibile de lucru care să nu afecteze negativ lucrătorii, salariile lor, accesul la drepturi sociale și de muncă și la alocații și care să le respecte dreptul de a se deconecta; îndeamnă Comisia să monitorizeze anual, riguros și sistematic modul în care statele membre pun în aplicare Directiva privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată;

41. solicită să se asigure servicii accesibile și de calitate în domeniul îngrijirii copiilor și a persoanelor dependente, care să permită, în special în cazul femeilor, revenirea la locul de muncă, și să se faciliteze concilierea vieții de familie cu viața profesională;

42. subliniază necesitatea creării unei rețele de creșe și unități de învățământ preșcolar: evidențiază că aceasta este o responsabilitate socială amplă și ar trebui să reprezinte un serviciu universal, care să fie în realitate accesibil tuturor copiilor și familiilor care doresc să utilizeze această rețea;

43. încurajează statele membre, pe baza punerii în comun a bunelor practici, să introducă, atât în beneficiul femeilor, cât și al bărbaților, „credite pentru îngrijire” pentru a compensa întreruperile activității profesionale efectuate cu scopul de a acorda îngrijiri informale membrilor de familie, precum și perioade de concediu pentru îngrijire formală, cum ar fi concediul de maternitate, de paternitate și concediul pentru creșterea copilului, și să contabilizeze în mod echitabil aceste credite la calcularea drepturilor de pensie; consideră că aceste credite ar trebui să fie acordate pentru o perioadă scurtă și bine determinată, cu scopul de a nu agrava stereotipurile și inegalitățile;

44. îndeamnă statele membre să ia măsuri specifice pentru a combate riscul de sărăcie la vârstă înaintată și la vârsta pensionării, prin creșterea pensiilor și stimularea prestațiilor sociale; consideră că inegalitățile în materie de venituri între femei și bărbați la vârsta pensionării trebuie eliminate, iar acest lucru presupune majorarea pensiilor, precum și menținerea și îmbunătățirea sistemelor de securitate socială publice, universale și bazate pe solidaritate, asigurând redistribuirea acestora, acordând venituri corecte și decente după o viață de muncă și protejând durabilitatea sistemelor publice de securitate socială prin crearea de locuri de muncă cu drepturi și prin creșterea salariilor;

45. invită Comisia, Parlamentul și Consiliul să examineze îndeaproape nevoile femeilor și participarea acestora pe piața muncii, precum și segregarea pe orizontală și pe verticală a pieței muncii, elaborând în același timp programe în următorul cadru financiar multianual (CFM), precum și planul de redresare „Next Generation EU”;

46. consideră prioritară luarea unor măsuri pentru sprijinirea familiei, inclusiv în ceea ce privește asigurarea unor infrastructuri adecvate și accesibile de îngrijire a copiilor, care vor contribui pozitiv la participarea femeilor pe piața muncii și la perspectivele de pensionare ale acestora;

47. salută angajamentul Comisiei de a monitoriza transpunerea corectă a Directivei privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată în legislația națională până în 2022, conform cerințelor, și de a asigura punerea în aplicare deplină a acesteia;

48. invită Comisia să colecteze date privind furnizarea unor tipuri diferite de îngrijire (îngrijirea copiilor, îngrijirea persoanelor în vârstă și a persoanelor cu dizabilități sau a celor care au nevoie de îngrijire de lungă durată), care să fie incluse într-un studiu ce examinează diferențele de îngrijire, care să servească drept bază unei inițiative de strategie europeană privind îngrijirea; observă că strategia în cauză ar trebui să respecte competențele statelor membre prevăzute în tratate, dar ar avea scopul de a îmbunătăți cooperarea și coordonarea tuturor măsurilor, fapt ce ar fi benefic pentru îngrijitorii informali din UE și pentru persoanele pe care aceștia le îngrijesc; subliniază că cooperarea la nivel european, împreună cu utilizarea eficientă a fondurilor UE, poate contribui la elaborarea unor servicii de îngrijire de calitate, accesibile și la prețuri abordabile;

Joi, 21 ianuarie 2021

49. salută decizia Consiliului de a activa „clauza derogatorie generală” și invită statele membre să investească în servicii publice, inclusiv în servicii gratuite de îngrijire a copiilor și de asistență medicală, pentru a crea noi locuri de muncă de calitate și pentru a atenua impactul socioeconomic al crizei; consideră că măsurile de austeritate au consecințe negative pe termen lung, în special asupra femeilor, și nu trebuie aplicate în criza de după pandemia de COVID-19;

50. salută instituirea Instrumentului european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE); invită Comisia și statele membre să se asigure că SURE abordează pierderile de venituri ale femeilor;

51. subliniază necesitatea de a stimula în mod semnificativ investițiile în servicii, în special în serviciile în domeniul asistenței medicale, al învățământului și al transporturilor, în scopul abordării nevoilor populației și al contribuirii la independența, egalitatea și emanciparea femeilor;

52. salută angajamentul Comisiei de a prezenta măsuri obligatorii privind transparența remunerării, care pot fi un instrument util pentru a depista diferențele și discriminarea în același sector și pentru a elimina diferențele de remunerare pe criterii de gen; regretă, cu toate acestea, întârzierea publicării acestei propuneri și solicită Comisiei să prezinte propunerea cât mai curând posibil; subliniază, în acest sens, că este important ca partenerii sociali și toate părțile interesate să coopereze pe deplin și să se implice, în acord cu practicile și tradițiile naționale; subliniază însă că problema remunerării egale pentru muncă egală sau muncă de valoare egală între bărbați și femei în diferitele sectoare ocupaționale trebuie abordată în continuare pentru a acoperi diferențele de remunerare pentru o muncă de valoare egală pe piața muncii caracterizată de segregarea de gen, cu salarii mai mici în anumite sectoare care utilizează în principal femeile, cum ar fi îngrijirile medicale, serviciile de îngrijire, comerțul cu amănuntul, vânzările și educația, în comparație, de exemplu, cu industria prelucrătoare și cu profesiile tehnice care angajează în mare parte bărbați; recomandă cu fermitate includerea principiului remunerării egale pentru o muncă de valoare egală între femei și bărbați, care ar putea fi definit după cum urmează: „Se consideră că munca este de valoare egală în cazul în care, pe baza unei comparații între două grupuri de lucrători care nu au fost constituiți în mod arbitrar, activitatea desfășurată este comparabilă, luând în considerare factori precum condițiile de muncă, gradul de responsabilitate conferită lucrătorilor și cerințele fizice sau mentale ale activității”; atrage atenția că trebuie elaborate în acest scop instrumente de evaluare a muncii și criterii de clasificare neutre din punctul de vedere al genului;

53. felicită Comisia pentru evaluarea cadrului existent privind egalitatea de remunerare la muncă egală sau echivalentă, pentru lansarea unui proces de consultare despre cum se poate îmbunătăți egalitatea de gen în lumea muncii, pentru viitorul raport privind caracterul adecvat al pensiilor și pentru studierea posibilității de a acorda puncte de pensie, în cadrul sistemelor de pensii ocupaționale, în perioadele de întrerupere a carierei pentru îngrijirea persoanelor aflate în întreținere;

54. roagă Comisia să prezinte în următorul an o revizuire a Directivei 2006/54/CE, în conformitate cu recenta evaluare a funcționării și punerii în aplicare a legilor UE privind egalitatea de remunerare și în concordanță cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene; consideră că o astfel de revizuire ar trebui să includă o definiție a „muncii de valoare egală” în toate sectoarele profesionale, care să includă perspectiva de gen, precum și o trimitere la forme multiple de discriminare și măsuri suplimentare pentru a fi siguri că se poate impune respectarea directivei;

55. reamintește rezoluția sa din 30 ianuarie 2020 referitoare la diferența de remunerare între femei și bărbați; cere să se revizuiască imediat Planul de acțiune și să elaboreze, până la sfârșitul lui 2020, un Plan de acțiune nou și ambițios privind diferențele de remunerare între femei și bărbați, care ar trebui să stabilească ținte clare pentru statele membre de reducere a diferenței de remunerare între femei și bărbați în următorii cinci ani și să garanteze că acest ținte sunt luate în considerare în recomandările specifice fiecărei țări; subliniază, în special, necesitatea de a include o perspectivă transversală în noul plan de acțiune; invită Comisia și statele membre să implice partenerii sociali și organizațiile societății civile (OSC) în dezvoltarea noilor politici de eliminare a diferenței de remunerare între femei și bărbați și să îmbunătățească și să dezvolte în continuare statistici, cercetări și analize, pentru a măsura și a monitoriza mai bine progresele înregistrate în eliminarea diferențelor de remunerare între femei și bărbați, acordând o atenție deosebită grupurilor care suferă forme multiple și transversale de discriminare; invită Comisia să acorde atenție factorilor care conduc la diferențele de pensii și să ajute statele membre să le reducă prin stabilirea unui indicator al disparității de gen în materie de pensii, pentru a evalua inegalitățile acumulate pe care le suferă femeile de-a lungul vieții;

56. constată că politicile fiscale au un impact diferit asupra diferitelor tipuri de gospodării; subliniază că impozitarea individuală poate juca un rol esențial în realizarea echității fiscale pentru femei; subliniază impactul negativ al anumitor forme de impozitare asupra ratelor de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor și asupra independenței lor economice și constată că politicile fiscale ar trebui optimizate pentru a întări stimulentele pentru participarea femeilor pe piața muncii; atrage atenția asupra potențialelor consecințe negative ale impozitării comune asupra disparității de gen în ceea ce privește pensiile; atrage atenția că sistemele fiscale ar trebui să elimine ipoteza că gospodăriile își pun în comun și își împart

fondurile în mod egal; subliniază impactul pe care îl are sărăcia determinată de menstruație asupra multor femei din Europa din cauza costului mare al produselor de igienă menstruală și a nivelurilor ridicate de impozitare a acestor produse în multe state membre și, prin urmare, îndeamnă statele membre să ia măsuri împotriva acestei discriminări fiscale indirecte și a sărăciei determinate de menstruație;

57. reamintește că finanțarea și politicile fiscale au o puternică componentă de gen; salută angajamentul Comisiei de a integra dimensiunea de gen în CFM, în special în ceea ce privește Fondul social european plus (FSE+), pentru a promova participarea femeilor pe piața muncii, echilibrul dintre viața profesională și cea privată și antreprenoriatul feminin, dar regretă lipsa integrării perspectivei de gen în noul CFM și în fondurile structurale; invită Comisia să promoveze în continuare și să îmbunătățească integrarea dimensiunii de gen în buget; invită statele membre să integreze perspectiva de gen în politicile fiscale, inclusiv auditurile de gen ale politicilor fiscale, pentru a elimina prejudecățile de gen legate de fiscalitate;

58. reamintește încă o dată că este nevoie să se pună un accent mai puternic pe egalitatea de gen în cadrul diferitelor faze ale procesului semestrului european și solicită introducerea unui pilon al egalității de gen și a unui obiectiv global privind egalitatea de gen în strategia care va urma Strategiei Europa 2020; cere insistent includerea unor indicatori clari privind egalitatea de gen și dezvoltarea unor metode statistice și a unei analize pentru monitorizarea progreselor înregistrate în materie de egalitate de gen cu o perspectivă intersecțională în provocările specifice fiecărei țări identificate în tabloul de bord social;

59. subliniază că 70 % din forța de muncă în domeniul sănătății și al asistenței sociale la nivel mondial este reprezentată de femei, care sunt deseori plătite doar cu salariul minim și ale căror condiții de muncă sunt precare și solicită uniformizarea la un nivel superior a salariilor și a condițiilor de muncă în sectoarele dominate în mare măsură de femei, cum ar fi sectorul serviciilor de îngrijire, al sănătății și al comerțului cu amănuntul și eradicarea diferențelor de remunerare între femei și bărbați și a disparităților de gen în ceea ce privește pensiile, precum și a segregării pieței muncii;

60. invită Comisia și statele membre ca, în urma consultării cu partenerii sociali, să elaboreze orientări privind sănătatea și securitatea la locul de muncă care să includă dimensiunea de gen, și care să vizeze în mod specific profesiile din prima linie, pentru a proteja lucrătorii din aceste profesii în cazul unor viitoare epidemii; subliniază că schimbările condițiilor de muncă, cum ar fi munca la distanță, deși permit formule mai suple de muncă și îmbunătățirea echilibrului dintre viața profesională și cea privată, în același timp, pot influența capacitatea de deconectare și crește volumul de muncă, femeile fiind afectate mult mai mult decât bărbații, ca urmare a rolului lor predominant sau tradițional de persoane care asigură servicii de îngrijire la domiciliu și în familie; invită, prin urmare, Comisia să prezinte o propunere legislativă, care să integreze dimensiunea de gen, referitoare la dreptul de deconectare, precum și o directivă privind bunăstarea mintală la locul de muncă, menită să recunoască anxietatea, depresia și epuizarea drept boli profesionale, precum și să instituie mecanisme de prevenire și de reintegrare a angajaților afectați pe piața forței de muncă;

61. solicită Comisiei să revizuiască Directiva 92/85/CEE, pentru a se asigura că femeile de pe întreg teritoriul Europei pot beneficia de libera circulație a lucrătorilor dintr-o poziție de egalitate cu bărbații ([39]);

62. subliniază că statele membre trebuie să prezinte politici și reforme în domeniul pieței muncii bazate pe dovezi și bine concepute, care să îmbunătățească de facto condițiile de muncă ale femeilor și să crească numărul de locuri de muncă de calitate;

63. invită Comisia să prezinte o Strategie europeană privind protecția socială, care să abordeze libera circulație a lucrătorilor și în special feminizarea sărăciei, acordând o atenție deosebită gospodăriilor monoparentale conduse de femei;

64. subliniază că egalitatea de șanse și nivele mai ridicate ale participării femeilor pe piața forței de muncă pot crește numărul locurilor de muncă, prosperitatea economică și competitivitatea în Europa; solicită Comisiei și statelor membre să stabilească obiective de reducere a numărului locurilor de muncă precare și a fracțiunii de normă involuntară, pentru a îmbunătăți situația femeilor pe piața muncii;

65. invită Comisia să adopte o abordare specifică pentru mamele singure, deoarece acestea sunt deosebit de vulnerabile din punct de vedere economic, câștigă adesea mai puțin decât bărbații și este mai probabil să părăsească piața muncii atunci când devin mame; invită Comisia să sporească, în acest context, aplicarea instrumentelor legale existente privind încasarea transfrontalieră a pensiei alimentare, sensibilizând publicul cu privire la disponibilitatea acestora; îndeamnă Comisia să coopereze strâns cu statele membre pentru a identifica problemele practice legate de încasarea pensiei alimentare în situațiile transfrontaliere și pentru a elabora instrumente în vederea executării eficace a obligațiilor de plată;

([39]) Directiva 2014/54/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind măsurile de facilitare a exercitării drepturilor conferite lucrătorilor în contextul liberei circulații a lucrătorilor (JO L 128, 30.4.2014, p. 8).

66. constată că participarea femeilor pe piața forței de muncă este mai redusă decât cea a bărbaților; subliniază rolul important al reducerii impozitării venitului în încurajarea participării pe piața forței de muncă;

67. îndeamnă statele membre să adopte măsuri suplimentare pentru combaterea discriminării femeilor pe piața muncii;

68. reamintește că lumea muncii rămâne marcată de inegalități în materie de venituri, perspective de carieră, sectoare feminizate, accesul la protecție socială și educație și formare profesională; reamintește că pentru a realiza egalitatea de gen trebuie abordate toate aceste dimensiuni;

69. invită Comisia și statele membre să asigure o participare egală și egalitate de șanse pe piața muncii între bărbați și femei și să combată feminizarea sărăciei în toate formele sale, inclusiv sărăcia la bătrânețe, în special prin includerea dimensiunii de gen în disponibilitatea pensiilor și accesul la drepturi de pensie adecvate pentru a elimina diferențele în materie de pensii între femei și bărbați și prin îmbunătățirea condițiilor de muncă în sectoarele și profesiile feminizate, precum unitățile de cazare, turism, servicii de curățenie și îngrijire; subliniază că este de important să se combată subevaluarea culturală a locurilor de muncă dominate de femei, nevoia de a combate astfel de stereotipuri și suprareprezentarea femeilor în formele atipice de muncă; invită statele membre să le asigure un tratament egal femeilor migrante (inclusiv prin revizuirea sistemului de recunoaștere a calificărilor profesionale), precum și altor grupuri de femei deosebit de vulnerabile; invită Comisia și statele membre să mărească numărul sectoarelor economice în care se poartă negocieri colective și să intensifice implicarea partenerilor sociali în procesul decizional pentru a crea condiții de muncă stabile și de calitate; scoate în relief nevoia de strategii care să încurajeze și să sprijine inițiativele antreprenoriale ale femeilor;

70. constată că proliferarea economiei muncii la cerere are implicații pentru lucrători, care sunt mai puțin sindicalizați, riscând să muncească în condiții precare din cauza unor factori precum instabilitatea orarului de lucru și a veniturilor, drepturi de muncă restrânse, nesiguranță în ceea ce privește protecția socială și pensiile sau lipsa accesului la dezvoltarea carierei și reconversie profesională; este îngrijorat că insecuritatea și precaritatea aferente, agravate de izolarea impusă de criza actuală, au un impact deosebit de negativ asupra femeilor, care duc povara muncii de îngrijire pe o piață a muncii puternic segregată pe genuri, cel mai lovite fiind femeile care suferă mai multe forme de discriminare simultan; invită statele membre să pună în aplicare măsuri specifice de protecție socială pentru femeile care desfășoară activități independente și femeile angajate în economia muncii la cerere; solicită Comisiei să monitorizeze îndeaproape punerea în aplicare a Directivei 2010/41/UE;

71. salută angajamentul Comisiei de a adopta un plan de acțiune pentru punerea în aplicare a Pilonului european al drepturilor sociale; subliniază necesitatea de a integra perspectiva de gen, utilizând o abordare intersecțională, în conformitate cu principiile 2 și 3 ale pilonului;

72. subliniază că diferența de remunerare între femei și bărbați din sectorul mass-mediei este mare și că probabilitatea de a se confrunta cu hărțuire, violență, sexism și discriminare este mai mare în cazul jurnalistelor decât în cazul bărbaților; reamintește al doilea capitol din Pilonul european al drepturilor sociale privind condițiile de muncă echitabile; invită, prin urmare, statele membre să protejeze dreptul la condiții de muncă echitabile și sigure pentru toți lucrătorii din sectorul mass-mediei;

73. invită statele membre să ia măsuri pentru a asigura accesul femeilor migrante și refugiate la servicii de asistență medicală, de ocupare a forței de muncă, alimentare și de informare și să reducă riscurile în materie de protecție, în special violența dintre femei și bărbați și traficul de femei;

74. încurajează statele membre să adopte măsuri ferme pentru sancționarea întreprinderilor care nu respectă legislația muncii și care fac discriminări între bărbați și femei; consideră, de asemenea, că ar trebui să se aplice condiționalități la alocarea fondurilor UE către întreprinderile care au standarde de muncă ridicate și care nu discriminează femeile;

75. îndeamnă Comisia să militeze pentru creșterea numărului de femei care ocupă poziții de decizie economică, subliniind avantajele economice și societale ale acestui fapt și împărtășind cele mai bune practici precum indici publici de performanță a întreprinderilor în materie de egalitate; îndeamnă Comisia să continue să colaboreze cu statele membre, precum și cu președinția actuală a UE și cu cele viitoare pentru a depăși urgent impasul din Consiliu și pentru a adopta propunerea de directivă privind femeile în consiliile de administrație și să elaboreze, împreună cu statele membre, o strategie pentru reprezentarea semnificativă a tuturor femeilor din diverse medii în rolurile decizionale, inclusiv în toate instituțiile UE;

76. reamintește că subreprezentarea femeilor în viața publică și politică afectează buna funcționare a instituțiilor și a proceselor democratice; solicită, prin urmare, statelor membre să încurajeze și să sprijine măsuri care să faciliteze participarea echilibrată a bărbaților și a femeilor la procesul decizional la nivel național, regional și local;

77. invită Comisia și statele membre să adopte, pentru a combate fenomenul plafonului de sticlă, măsuri cum ar fi concediul extins pentru creșterea copilului, accesul la servicii de îngrijire a copiilor de calitate, accesibile ca preț, și eliminarea oricărei forme de discriminare directă și indirectă în politica de promovare la locul de muncă;

78. salută sprijinul acordat parității de gen în organismele alese, cum ar fi Parlamentul European; invită la introducerea de măsuri obligatorii precum cotele și accentuează că Parlamentul trebuie să servească drept model în această privință; salută și anunțul Comisiei potrivit căruia aceasta intenționează să conducă prin forța exemplului în ceea ce privește pozițiile de conducere și solicită adoptarea de strategii pentru a garanta o reprezentare semnificativă a femeilor din diverse medii în procesul decizional al Comisiei; ia act de eforturile făcute deja în acest sens în componența actualei Comisii și subliniază că este nevoie ca Parlamentul să aibă un obiectiv la fel de ambițios; invită statele membre să introducă în sistemele lor electorale cote obligatorii pentru a asigura reprezentarea egală a femeilor și a bărbaților atât în cadrul Parlamentului European, cât și în parlamentele naționale;

79. salută angajamentul Comisiei de a promova participarea femeilor în calitate de alegătoare și candidate la alegerile din 2024 pentru Parlamentul European; subliniază, în acest sens, necesitatea unei revizuiri a Actului electoral pentru a oferi posibilitatea înlocuirii temporare a deputaților în Parlamentul European care fac uz de dreptul lor la concediul de maternitate, paternitate sau pentru creșterea copilului; invită Comisia să revizuiască în consecință Actul electoral și invită Consiliul să aprobe această revizuire;

80. face apel ca femeile să își poată realiza planurile de viață și în zonele rurale și periferice; atrage atenția asupra faptului că pentru aceasta este nevoie de un nivel adecvat de infrastructură, că trebuie să se dezvolte noi domenii de activitate, să se faciliteze reintegrarea pe piața muncii și să se promoveze colaborarea dintre diferiții parteneri de cooperare, pentru a sprijini, încuraja, facilita și promova accesul acestor femei pe piața muncii, pentru a asigura șanse egale și a consolida coeziunea socială la sate;

81. subliniază rolul activ și esențial al femeilor în economia zonelor rurale și regretă că persistă diferențe semnificative între bărbați și femei în ceea ce privește ocuparea forței de muncă în agricultură și accesul la securitate socială, formare, concediu de maternitate și la pensii; invită Comisia, statele membre și autoritățile regionale și locale să sprijine proiecte care se adresează în special femeilor, vizând crearea unor activități agricole inovatoare în zonele rurale și depopulate pentru a le întări poziția pe piața agricolă, care poate fi o sursă de noi locuri de muncă; invită, de asemenea, Comisia să identifice posibilități de finanțare în cadrul celui de al doilea pilon al politicii agricole comune (PAC) pentru a crește accesul femeilor la terenuri și pentru a aborda condițiile de muncă ale acestora în zonele rurale, în special ale lucrătoarelor sezoniere;

82. invită Comisia să își accelereze eforturile pentru propunerea unor măsuri concrete și a unor fonduri speciale pentru combaterea feminizării sărăciei și a muncii precare, punând un accent special pe femeile care se confruntă cu forme multiple de discriminare;

83. își reiterează apelul adresat Comisiei și statelor membre cu privire la Rezoluția sa din 28 aprilie 2016 referitoare la lucrătoarele și îngrijitoarele la domiciliu în UE; îndeamnă Comisia să introducă un cadru pentru profesionalizarea activităților casnice și de îngrijire care să conducă la recunoașterea și standardizarea profesiilor și a competențelor relevante și la posibilitatea consolidării carierei și să încurajeze statele membre să creeze sisteme pentru profesionalizarea, formarea, dezvoltarea continuă a competențelor și recunoașterea calificărilor lucrătoarelor casnice și ale îngrijitoarelor, precum și să înființeze agenții publice pentru ocuparea forței de muncă pentru a crește profesionalizarea;

84. invită statele membre să promoveze și să elaboreze politici în sectorul artelor spectacolului, care să respecte valoarea egalității de șanse, precum și egalitatea de gen în toate activitățile, punând accentul pe atenuarea efectelor negative ale disparităților și ale inegalităților de lungă durată, cum ar fi diviziunea în funcție de gen din sectorul muzicii, unde raportul dintre bărbați și femei este de aproximativ 70 % – 30 % în toate regiunile și în Europa, unde femeile reprezintă 20 % sau mai puțin dintre compozitorii și autorii de piese muzicale înregistrați, câștigă în medie cu 30 % mai puțin decât bărbații care lucrează în acest sector, compun doar 2,3 % dintre lucrările clasice interpretate la concerte și dețin doar 15 % din casele de discuri;

85. își exprimă îngrijorarea cu privire la mobilitatea socială limitată care obstrucționează mobilitatea forței de muncă în rândul femeilor; subliniază că în UE trebuie oferite mai multe posibilități de mobilitate a forței de muncă;

Politici digitale pentru egalitatea de gen

86. regretă subreprezentarea femeilor în economia digitală, în sectorul IA, TIC și STIM în ceea ce privește educația, formarea și ocuparea forței de muncă și atrage atenția asupra riscului de consolidare și reproducere a stereotipurilor și a prejudecăților de gen prin programarea IA și a altor programe; subliniază posibilele beneficii și posibilități, dar și potențialele probleme create de digitalizare femeilor și fetelor și îndeamnă Comisia să asigure adoptarea unor măsuri concrete de integrare a perspectivei de gen în implementarea Strategiei privind piața unică și a Agendei digitale, prevenind din timp orice impact negativ al digitalizării asupra femeilor și fetelor și asigurând o legătură clară între angajamentele privind eliminarea stereotipurilor și acțiuni cuprinzătoare de asigurare a independenței economice a femeilor în formarea pieței digitale a muncii; invită Comisia să propună măsuri concrete pentru ca tehnologiile și IA să fie transformate în instrumente de eradicare a stereotipurilor de gen și să permită fetelor și femeilor accesul în domeniile de studiu STIM și TIC și să rămână pe aceste parcursuri profesionale;

87. invită Comisia și statele membre să trateze problema segregării orizontale și verticale la locul de muncă și practicile discriminatorii în deciziile de recrutare și promovare, incluzând politici care promovează integrarea pe piața muncii a femeilor din grupurile marginalizate;

88. solicită combaterea în continuare a modelelor tradiționale de gen și a repartizării profesiilor și a activităților în funcție de gen, astfel încât să se promoveze schimbări sociale în vederea depășirii prejudecăților și stereotipurilor de gen care persistă; subliniază importanța sensibilizării în acest sens a tuturor celor implicați în procesul de selecție a parcursurilor de studiu;

89. subliniază importanța accesului la competențe digitale și a dezvoltării acestora pentru femeile în vârstă, femeile din zonele rurale și femeile și fetele aflate în poziții defavorizate, cu acces limitat la noile tehnologii, pentru ca acestea să rămână conectate la viața activă și să păstreze mai ușor legătura cu prietenii și rudele;

90. salută angajamentul Comisiei de a utiliza programul Orizont Europa pentru a oferi informații și soluții cu privire la combaterea posibilelor prejudecăți de gen în domeniul IA; solicită totuși să se utilizeze toate finanțările posibile pentru a sprijini proiectele care încurajează fetele și femeile să își îmbunătățească competențele digitale și care le familiarizează cu STIM;

91. observă că, într-o perioadă precum cea a pandemiei de coronavirus, rolul telemuncii și a muncii la distanță și posibilitățile legate de acestea sunt în creștere; solicită Comisiei să includă rolul telemuncii și al muncii la distanță în cadrul strategiei, ca factor important în obținerea echilibrului dintre viața profesională și cea privată;

Integrarea dimensiunii de gen în toate politicile UE și finanțarea politicilor privind egalitatea de gen

92. subliniază că integrarea perspectivei de gen și integrarea dimensiunii de gen în buget sunt instrumente esențiale pentru a evalua și a viza efectele diferitelor măsuri de politică și moduri de utilizare a bugetului asupra bărbaților și femeilor și ar trebui să fie utilizate pe tot parcursul procesului decizional și al acțiunilor bugetare;

93. reiterează importanța integrării perspectivei de gen ca abordare sistematică pentru a realiza egalitatea de gen; salută, prin urmare, recent-înființatul grup operativ al Comisiei privind egalitatea și solicită ca acest grup operativ să fie bine pregătit și dotat cu resurse adecvate și să prezinte periodic Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen rapoarte cu privire la activitatea sa; subliniază importanța transparenței și a implicării organizațiilor care militează pentru drepturile femeilor și a celor ale societății civile din diverse medii; îndeamnă Comisia să includă dispoziții care să impună obligativitatea pentru direcțiile generale să țină cont de contribuțiile grupului operativ și să elaboreze programe de formare pentru întregul personal, precum și procese de monitorizare și evaluare a integrării dimensiunii de gen, conform misiunii sale;

94. invită Comisia, Parlamentul și Consiliul să creeze un subprogram tematic pentru femeile din zonele rurale prin planurile strategice ale politicii agricole comune finanțate din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR); subliniază că acest subprogram ar trebui să încurajeze ocuparea forței de muncă în rândul femeilor și antreprenoriatul femeilor utilizând posibilitățile legate de agroturism și dezvoltarea digitalizării la sate, îmbunătățind accesul fermierelor la terenuri, credite și instrumente financiare, la competențe și performanță prin educație, formare și servicii de consiliere, creșterea participării la grupurile de acțiune locală și dezvoltarea unor parteneriate locale în cadrul programului LEADER; solicită, în această privință, alocarea unor fonduri europene pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă din zonele rurale, inclusiv îmbunătățirea accesului la servicii și dezvoltarea infrastructurii, punând un accent special pe internetul în bandă largă, precum și sprijinirea inițiativelor antreprenoriale și a accesului la credite, capacitând astfel femeile din zonele rurale; invită statele membre să facă schimb de bune practici

privind statutul profesional al soților/soțiilor colaboratoare în muncile din sectorul agricol, tratând astfel drepturile de securitate socială ale femeilor, inclusiv concediul de maternitate și drepturile de pensie, și solicită Comisiei să pregătească orientări în această privință;

95. invită Comisia să promoveze antreprenoriatul feminin și accesul la împrumuturi și la finanțare prin capitaluri proprii prin intermediul programelor și fondurilor UE și salută intenția sa de a introduce noi măsuri de promovare a întreprinderilor nou-înființate conduse de femei și a întreprinderilor mici și mijlocii inovatoare în 2020 și de a consolida egalitatea de gen în cadrul programului Orizont Europa; subliniază că cerința privind planurile referitoare la egalitatea de gen din partea solicitanților este un instrument esențial pentru progres în acest domeniu; subliniază necesitatea sensibilizării în legătură cu posibilitățile actuale și viitoare de finanțare din partea UE pentru femeile și femeile antreprenoare și a creșterii vizibilității femeilor-lider pentru a promova modele mai puternice și a elimina stereotipurile existente;

96. subliniază că reacția la epidemia de COVID-19 ar trebui să fie utilizată pentru a crea resurse bugetare suplimentare, pe care statele membre le-ar putea mobiliza pentru a sprijini victimele violenței;

97. este profund îngrijorat de faptul că Pactul verde european și inițiativele conexe nu includ o perspectivă de gen și nicio menționare a egalității de gen; îndeamnă ca integrarea perspectivei de gen să fie inclusă în politicile UE privind mediul și clima, cum ar fi Pactul verde, și accentuează că toate aceste politici trebuie să se bazeze pe evaluări riguroase ale impactului de gen pentru a garanta combaterea inegalităților de gen existente și a altor forme de excluziune socială; invită Comisia să intensifice sprijinul financiar și instituțional pentru a promova politici climatice echitabile din punctul de vedere al genului și a lua măsuri politice ferme pentru a garanta încurajarea participării egale a femeilor în organele decizionale și în politicile naționale și locale privind clima, ceea ce este vital pentru echitatea climatică pe termen lung, precum și să se ofere recunoaștere și susținere femeilor și fetelor ca agenți ai schimbării;

98. invită Comisia să conceapă o foaie de parcurs pentru a îndeplini angajamentele noului Plan de acțiune pentru egalitatea de gen convenit la COP25 și să creeze un punct focal permanent al UE pentru problemele de gen și schimbările climatice, dotat cu resurse bugetare suficiente, pentru a implementa și a monitoriza acțiunile climatice care țin seama de dimensiunea de gen în UE și la nivel mondial;

99. subliniază necesitatea de a spori resursele disponibile pentru programele UE dedicate promovării egalității de gen și a drepturilor femeilor; invită Comisia să își accelereze eforturile de punere în aplicare a integrării dimensiunii de gen în buget ca parte integrantă a procedurii bugetare în toate etapele și liniile sale bugetare și să includă linii bugetare independente pentru acțiuni precis orientate; subliniază că fiecare măsură, mecanism sau strategie nouă ar trebui să facă obiectul unei evaluări a impactului de gen; invită Comisia și Consiliul, în acest context, să investească în economia serviciilor de îngrijire și să adopte un pachet de măsuri în materie de îngrijire pentru Europa pentru a completa Pactul verde european; salută faptul că, pentru prima dată, integrarea perspectivei de gen va fi o prioritate orizontală în CFM și va fi însoțită de o evaluare aprofundată a impactului de gen și de monitorizarea programelor;

100. invită Comisia să ia în considerare egalitatea de gen și o perspectivă a ciclului de viață în elaborarea celor mai recente politici și strategii europene, ceea ce va contribui la creșterea independenței economice a femeilor și la reducerea inegalităților pe termen lung;

101. invită Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a se asigura că femeile pot beneficia de șansele create de tranziția către o economie verde; subliniază că dimensiunea de gen ar trebui să fie integrată în politicile de ocupare a forței de muncă legate de sustenabilitate și de tranziția echitabilă, pentru a pune în aplicare politici care să permită un echilibru adecvat între viața profesională și cea privată și să asigure o remunerație egală, un venit decent, dezvoltarea personală și o protecție socială adecvată; îndeamnă ca proiectele finanțate în cadrul programelor de mediu și accesul la investiții pentru combaterea schimbărilor climatice să includă o perspectivă de gen;

102. invită statele membre și Comisia să sporească egalitatea de gen și capacitarea femeilor în sport în general, având în vedere rolul important și incontestabil pe care sportul îl poate juca în a ajuta femeile și fetele să elimine stereotipurile de gen, în întărirea încrederii și a competențelor lor de conducere; invită statele membre și Comisia să ofere platforme eficiente pentru promovarea modelelor feminine și a liderelor cu anvergură internațională, națională și locală; invită statele membre să promoveze și să dezvolte politici de combatere a diferențelor de remunerare și a disparităților premiilor în bani între femei și bărbați, a oricărui tip de violență împotriva femeilor și fetelor în sport și să asigure o reflectare mai mare a femeilor în mass-media sportivă și o prezență mai mare a acestora în funcțiile de decizie; invită Comisia să includă sportul în campania planificată de combatere a stereotipurilor de gen;

103. invită UE să adopte o perspectivă intersecțională și prin prisma egalității de gen pentru a răspunde crizei provocate de epidemia de COVID-19 și să aloce fonduri substanțiale din cadrul Instrumentului pentru redresare și reziliență pentru măsuri de egalitate de gen, în special în sectoarele foarte feminizate, și pentru promovarea drepturilor femeilor și a egalității de gen; solicită ca finanțarea să se bazeze pe un principiu măsurabil de integrare a dimensiunii de gen prin care să se poată garanta o repartizare echitabilă, adecvată și coerentă a fondurilor; mai solicită crearea unui fond dedicat egalității de gen în contextul pandemiei de coronavirus pentru a sprijini combaterea inegalităților existente;

104. reafirmă necesitatea de a integra mai bine perspectiva de gen în viitoarea Strategie de egalitate pentru persoanele cu dizabilități din 2021, acordând atenția cuvenită îmbunătățirii accesului la piața muncii prin măsuri și acțiuni specifice;

105. reamintește rezoluția sa din 29 noiembrie 2018 referitoare la situația femeilor cu dizabilități ([40]); îndeamnă Comisia să prezinte, în cadrul Strategiei Europene pentru persoanele cu dizabilități după 2020, o propunere consolidată, care să includă desfășurarea unor acțiuni pozitive ce vizează femeile cu dizabilități, pentru a garanta participarea deplină și efectivă a acestora la piața muncii și a elimina discriminarea și prejudecățile cu care se confruntă, inclusiv prin măsuri prin care să se promoveze ocuparea forței de muncă, formarea, plasamentele în muncă, parcursuri profesionale egale, remunerare egală, accesibilitate și înlesniri rezonabile la locul de muncă și învățarea continuă, acordând atenție incluziunii digitale a acestora și necesității de a proteja echilibrul între viața profesională și cea privată; de asemenea, solicită ca măsurile privind decalajul de gen în materie de salarizare, pensii și servicii de îngrijire să vizeze explicit nevoile părinților și ale persoanelor care îngrijesc copii cu dizabilități, în special ale femeilor și familiilor monoparentale; ia act de necesitatea unei Garanții privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu măsuri specifice care să abordeze nevoile femeilor cu dizabilități, precum și a întăririi Garanției pentru tineret;

106. solicită Comisiei să își îndrepte acțiunea mai ales către cele mai vulnerabile femei; solicită, prin urmare, Comisiei să vegheze ca toate acțiunile relevante ale strategiei să nu lasă nicio femeie în urmă;

107. atrage atenția asupra lipsei unei perspective de gen în domeniul sănătății și securității în muncă; subliniază că înglobarea perspectivei de gen ar trebui să fie parte integrantă a procesului de elaborare a politicilor de securitate și sănătate în muncă și a strategiilor de prevenire în toate sectoarele, inclusiv în viitoarea evaluare a cadrului strategic privind sănătatea și securitatea în muncă după 2020 efectuată de către Comisie; îndeamnă Comisia, statele membre și partenerii sociali să considere drept boli profesionale și boli legate de locul de muncă acele maladii care nu au fost încă recunoscute ca atare, acestea fiind deosebit de răspândite în locurile de muncă feminizate, precum și bolile specifice femeilor, pentru a integra egalitatea de gen în domeniul sănătății și al siguranței în profesiile dominate de bărbați, unde există în continuare numeroase lacune, inclusiv în ceea ce privește instalațiile sanitare, echipamentul de lucru sau echipamentul individual de protecție, pentru a asigura protecția maternității și siguranța la locul de muncă și măsurile de revenire în câmpul muncii după concediul de maternitate, precum și pentru a evalua riscurile la locul de muncă în sectoarele feminizate, inclusiv la domiciliu, în cazul muncii și al îngrijirilor la domiciliu;

108. solicită Comisiei, având în vedere beneficiile dovedite ale laptelui matern pentru nou-născuți, să promoveze alăptarea, în special a copiilor născuți prematur; invită Comisia să sprijine politicile care încurajează hrănirea copiilor născuți prematur cu lapte matern atât prin alăptare, cât și prin utilizarea laptelui donat și să promoveze utilizarea transfrontalieră a băncilor de lapte, pentru a garanta că femeile din regiunile de frontieră pot recurge la acest sprijin atunci când au nevoie;

109. îndeamnă toate inițiativele generale în materie de egalitate de gen promovate în cadrul Uniunii Europene să includă o perspectivă privind dizabilitatea; solicită garantarea protecției victimelor cu dizabilități ale violenței de gen care sunt copii instituționalizați sau au un alt regim de capacitate juridică limitat, solicitând în acest scop accesul efectiv la justiție pentru acest grup de persoane, precum și formarea și consolidarea capacităților pentru persoanele care lucrează în serviciile speciale care sunt implicate în acest proces (cum ar fi justiția penală sau personalul medical); solicită crearea unui sistem educațional accesibil și lipsit de stereotipuri care să permită fetelor și femeilor cu dizabilități să își aleagă domeniile de studiu și de muncă, având în vedere dorințele și talentele acestora, fără ca acestea să fie limitate de inaccesibilitate, de prejudecăți și de stereotipuri; sprijină participarea femeilor cu dizabilități ca modele de schimbare în mișcările pentru egalitatea de gen și drepturile femeilor; îndeamnă ca femeile și fetele cu dizabilități, inclusiv cele din instituții, să fie incluse în toate planurile de prevenire pentru a evita cazurile de cancer mamar și de col uterin în statele membre, precum și includerea acestui grup în toate programele de combatere a HIV/SIDA și în alte programe de combatere a bolilor cu transmitere sexuală; solicită ca toți indicatorii și datele colectate în legătură cu aspectele legate de egalitatea de gen să fie defalcate în funcție de vârstă, handicap și gen;

([40]) JO C 363, 28.10.2020, p. 164.

Combaterea reacțiilor de respingere a egalității de gen

110. reiterează nevoia unui schimb regulat de bune practici între statele membre, Comisie și părțile interesate, (cum ar fi personalul medical, autoritățile de reglementare și organizațiile societății civile) în legătură cu aspectele de gen în domeniul sănătății, inclusiv de orientări pentru o educație cuprinzătoare privind sexualitatea și relațiile, SRHR și reacții sensibile la dimensiunea de gen la epidemii; invită Comisia să ia măsuri suplimentare și să acorde sprijin pentru a garanta SRHR în punerea în aplicare a actualei strategii și să includă SRHR în următoarea strategie a UE în domeniul sănătății; invită Comisia să sprijine statele membre în consolidarea sistemelor lor de sănătate, oferind acces universal și de calitate la toate serviciile de asistență medicală și să reducă disparitățile în materie de acces la serviciile de asistență medicală, inclusiv la serviciile SRHR, între statele membre și în interiorul acestora; invită, în acest sens, statele membre să garanteze accesul deplin, în condiții de siguranță și la timp la SRHR și la serviciile de sănătate necesare;

111. solicită Comisiei să țină seama de inegalitățile în materie de sănătate în cadrul viitoarei strategii a UE în domeniul sănătății, care ar trebui să se concentreze asupra accesului la servicii de medicină preventivă în toate etapele vieții, asupra sănătății și siguranței femeilor la locul de muncă și asupra unei abordări specifice de gen în planul european de combatere a cancerului; subliniază încă o dată importanța medicinei și cercetării care ține cont de dimensiunea de gen și accentuează, prin urmare, că investițiile în diferențele dintre femei și bărbați în materie de sănătate ar trebui sprijinite prin intermediul programului Orizont Europa, pentru a permite sistemelor de sănătate să răspundă mai bine nevoilor diferite ale femeilor și bărbaților;

112. invită Comisia să sprijine cercetarea privind contracepția non-hormonală pentru femei, oferindu-le mai multe alternative, precum și să sprijine cercetarea privind contraceptivele pentru bărbați, pentru a asigura egalitatea în materie de acces la mijloacele de contracepție și în utilizarea acestora, precum și responsabilitatea comună;

113. solicită sprijinirea apărătorilor drepturilor femeilor și organizațiilor pentru drepturile femeilor din UE și din întreaga lume, inclusiv a organizațiilor care își desfășoară activitatea în domeniul SRHR și LGBTI + prin acordarea unui sprijin financiar mai mare și rezervat în următorul CFM; subliniază, în plus, dificultățile financiare ale acestora ca urmare a crizei actuale și solicită sporirea finanțării pentru acordarea unui sprijin suficient continuării activității lor; este profund îngrijorat de reacțiile împotriva drepturilor consacrate ale femeilor și împotriva egalității de gen în anumite state membre și, în mod special, de încercările de a incrimina și mai mult asistența la avort și de a submina accesul tinerilor la o educație sexuală completă în Polonia, precum și de reforma adoptată în Ungaria care atacă drepturile persoanelor transgen și intersexuale; solicită monitorizarea permanentă a situației drepturilor femeilor și a egalității de gen în toate statele membre, inclusiv a dezinformării și inițiativelor cu efect de regres din statele membre, precum și crearea unui sistem de alarmă care să evidențieze regresul; invită Comisia să sprijine studiile care analizează legătura între mișcările antidemocratice și atacurile și campaniile de dezinformare în legătură cu drepturile femeilor și cu egalitatea de gen, precum și în legătură cu democrația și invită Comisia să analizeze cauzele profunde ale acestora și să-și intensifice eforturile de a le contracara, creând mecanisme de verificare a informațiilor, contradiscursuri și campanii de sensibilizare;

114. invită Comisia să desfășoare o campanie mondială împotriva atacurilor tot mai intense cu care se confruntă și să asigure eliberarea apărătorilor drepturilor omului, acordând o atenție deosebită apărătorilor drepturilor femeilor; solicită introducerea imediată în Orientările UE cu privire la apărătorii drepturilor omului a unei anexe vizând recunoașterea și dezvoltarea de strategii și instrumente suplimentare pentru un răspuns mai bun și mai eficace și a preveni situațiile, pericolele și factorii de risc specifici cu care se confruntă apărătorii drepturilor fundamentale ale femeilor;

115. îndeamnă Comisia și statele membre să protejeze femeile care sunt deosebit de vulnerabile la discriminări multiple, recunoscând formele convergente de discriminare cu care se confruntă femeile, pe criterii de gen, etnie, naționalitate, vârstă, handicap, statut social, orientare sexuală și identitate de gen și statut migrator, și să garanteze că acțiunile întreprinse iau în considerare nevoile specifice ale acestor grupuri și constituie un răspuns la aceste nevoi;

116. reamintește rezoluția sa din 12 februarie 2019 referitoare la necesitatea de a consolida cadrul strategic al UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor post-2020 ([41]), în care se precizează că, în majoritatea statelor membre, nu s-a observat nicio îmbunătățire în ceea ce privește accesul la locuri de muncă, că există îngrijorări serioase în legătură cu locuințele și s-au înregistrat doar puține progrese în ceea ce privește sărăcia și că este nevoie de o dimensiune de gen puternică în cadrul UE; își exprimă îngrijorarea cu privire la discursul de incitare la ură împotriva romilor în contextul pandemiei de COVID-19 și cu privire la restricțiile suplimentare introduse de unele state membre pentru a plasa comunitățile de romi în carantină și se teme de consecințele negative asupra celor mai vulnerabile grupuri din rândul romilor, cum ar fi fetele, femeile tinere, femeile în vârstă, persoanele cu dizabilități sau persoanele LGBTIQ+; salută adoptarea cadrului strategic al UE privind egalitatea și incluziunea romilor, care permite să se analizeze impactul pe care coronavirusul îl are asupra comunităților rome și să adopte măsuri pentru a evita reacțiile de respingere la adresa acestora;

117. îndeamnă Comisia să stabilească un cadru concret pentru drepturile și protecția lucrătorilor sexuali în timpul crizei și după aceasta; insistă, de asemenea, asupra importanței includerii unor măsuri și strategii care să abordeze discriminarea cu care se confruntă lucrătorii sexuali în ceea ce privește accesul la finanțare, locuințe, asistență medicală, educație și alte servicii;

118. subliniază că mass-media audiovizuală și presa scrisă reprezintă unul dintre sectoarele cu o pondere culturală, socială și economică considerabilă, care reflectă, dar și influențează societatea și cultura; regretă că femeile sunt grav subreprezentate în posturi-cheie de creație din acest sector, inclusiv în industria cinematografică din Europa și din întreaga lume; invită Comisia să combată stereotipurile de gen din mass-media și să promoveze un conținut bazat pe egalitatea de gen; subliniază că este important să se promoveze educația în domeniul mass-mediei și să se ofere tuturor părților interesate relevante inițiative de educație în domeniul mass-mediei care iau în considerare dimensiunea de gen; invită statele membre să adopte o legislație care să interzică publicitatea cu caracter sexist în mass-media și să promoveze instruirea și cursurile practice pe tema combaterii stereotipurilor de gen în școlile de jurnalism, comunicare, mass-media și publicitate; invită Comisia să contribuie la schimbul de bune practici în domeniul publicității sexiste; invită statele membre să elaboreze și să pună în aplicare politici de eradicare a inegalităților persistente din întregul sector audiovizual pentru a oferi șanse mai mari femeilor și fetelor;

Egalitatea de gen prin intermediul relațiilor externe

119. în concordanță cu articolul 8 din TFUE care prevede că UE ar trebui să urmărească în toate acțiunile sale să elimine inegalitățile și să promoveze egalitatea între bărbați și femei, solicită coerență între politicile interne și cele externe ale UE în privința principiilor discriminării multiple, integrarea perspectivei de gen și a egalității de gen și consolidarea reciprocă a acestora, combătând stereotipurile și normele de gen, precum și practicile nocive și legile discriminatorii și promovând exercitarea egală de către femei a întregii panoplii a drepturilor omului prin intermediul relațiilor externe; evidențiază mai ales, în acest context, politicile comerciale ale UE, cooperarea pentru dezvoltare și politicile privind drepturile omului; subliniază rolul primordial al capacitării femeilor în aplicarea eficientă a politicilor de dezvoltare; reamintește importanța educației pentru capacitarea femeilor și a fetelor atât în UE, cât și în țările partenere; subliniază că educația nu este doar un drept, ci un instrument esențial de combatere a căsătoriilor timpurii și forțate și a sarcinilor adolescentelor; insistă asupra necesității ca politica externă a UE să ajute fetele să continue să meargă la școală și să își continue educația în țările partenere cu prioritate; salută angajamentul reînnoit față de drepturile femeilor și fetelor și raportarea la obiectivele de dezvoltare durabilă și, în special, la ODD 5 ca un cadru esențial pentru strategia privind egalitatea de gen;

120. invită Comisia, în parteneriat cu statele membre, să monitorizeze și să depună eforturi pentru punerea în aplicare pe deplin a Platformei de acțiune de la Beijing, a Programului de acțiune al CIPD și a rezultatelor conferințelor sale de revizuire, precum și a tuturor obiectivelor de dezvoltare durabilă, inclusiv a obiectivelor 3.7 și 5.6, atât în interiorul, cât și în exteriorul UE, utilizând indicatori în conformitate cu cadrul global de indicatori al ONU pentru ODD;

121. salută noul Plan de acțiune pentru egalitatea de gen III (GAPIII), ca instrument esențial pentru promovarea egalității de gen și a capacitării femeilor și fetelor în relațiile externe; subliniază că acest document trebuie să fie însoțit de indicatori clari, măsurabili, limitați în timp, inclusiv o repartizare a rolurilor și responsabilității diferiților actori; salută faptul că noul plan de acțiune menține obiectivul ca 85 % din toate noile programe să contribuie la egalitatea între femei și bărbați; regretă că noul obiectiv ca 20 % din programe să aibă ca obiectiv principal promovarea egalității între femei și bărbați nu a fost stabilit; solicită ca noul Instrument de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională să acorde

([41]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0075.

prioritate egalității de gen și drepturilor femeilor în cadrul programelor geografice și tematice în acest sens; salută schimbarea culturii instituționale a serviciilor Comisiei și a Serviciului European de Acțiune Externă pentru a îndeplini mai eficient angajamentele UE în ceea ce privește drepturile femeilor și egalitatea de gen;

122. invită Comisia să întărească în continuare rolul de catalizator al UE pentru egalitatea de gen la nivel mondial;

123. solicită Comisiei să stimuleze o mai bună înțelegere a nevoilor specifice ale fetelor și femeilor migrante și solicitante de azil în ceea ce privește accesul lor la asistență medicală și la educație, precum și securitatea lor financiară, pentru a preveni riscul de exploatare a acestora și a asigura respectarea drepturilor lor;

124. ia act de faptul că Comisia trebuie să abordeze situația specială a protecției femeilor împotriva violenței de gen în centrele de primire a solicitanților de azil și a migranților și solicită crearea unei infrastructuri adaptate pentru femei și fete și o formare adecvată pentru personalul din aceste structuri, atunci când este cazul;

125. salută o politică comercială a UE bazată pe valori, cu un nivel ridicat de protecție a drepturilor lucrătorilor și a drepturilor de mediu, precum și cu respectarea libertăților fundamentale și a drepturilor omului, inclusiv a egalității între femei și bărbați; reamintește că toate acordurile comerciale și de investiții ale UE trebuie să integreze dimensiunea de gen și să includă un capitol ambițios și aplicabil privind comerțul și dezvoltarea durabilă; salută angajamentul Comisiei de a asigura, pentru prima dată, includerea unui capitol specific privind comerțul și egalitatea între femei și bărbați în Acordul de asociere modernizat cu Chile, sprijinindu-se pe exemplele internaționale existente;

126. își reiterează sprijinul permanent pentru activitatea Comisiei în acest domeniu;

o

o o

127. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.